

Številka: IPP 007-490/2020

Ljubljana, 12. 2. 2021

EVA: 2020-2030-0061

GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE
gp.gs@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (EVA 2020-2030-0061), skrajšani zakonodajni postopek – predlog za obravnavo

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU – 1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji ... sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (EVA 2020-2030-0061) in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po skrajšanem postopku.

mag. Janja Garvas Hočevar
v.d. generalnega sekretarja

Prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za pravosodje

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:

V skladu s 142. členom Poslovnika državnega zbora (PoDZ-1) predlagamo, da se predlog zakona obravnava v skrajšanem postopku, saj predlagane spremembe ZSKZDČEU-1 predstavljajo predvsem manj zahtevne uskladitve zakona z drugimi zakoni in s pravom Evropske unije, vključno s prenehanjem veljavnosti posameznih določb zakona. V preostanku (1. člen predloga v delu, ki se nanaša na smiselno uporabo določb ZSKZDČEU-1 za postopke predaje med Republiko Slovenijo in Združenim kraljestvom, in 3. člen predloga v delu, ki se nanaša na spremembo prvega odstavka 17. člena ZSKZDČEU-1), pa gre za druge manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- mag. Lilijana KOZLOVIČ, ministrica za pravosodje,
- g. Matic ZUPAN, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje,
- g. Zlatko RATEJ, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje,
- mag. Nina KOŽELJ, generalna direktorica Direktorata za kaznovalno pravo in človekove pravice,

Ministrstvo za pravosodje, - mag. Robert GOLOBINEK, vodja Sektorja za kaznovalno pravo in človekove pravice, Ministrstvo za pravosodje.		
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:		
/		
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:		
- mag. Lilijana KOZLOVIČ, ministrica za pravosodje, - g. Matic ZUPAN, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje, - g. Zlatko RATEJ, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje, - mag. Nina KOŽELJ, generalna direktorica Direktorata za kaznovalno pravo in človekove pravice, Ministrstvo za pravosodje, - mag. Robert GOLOBINEK, vodja Sektorja za kaznovalno pravo in človekove pravice, Ministrstvo za pravosodje.		
5. Kratek povzetek gradiva:		
S predlogom zakona so predlagane spremembe ZSKZDČEU-1, ki so potrebne predvsem zaradi Uredbe (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. 11. 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu, v manjšem delu pa tudi zaradi Uredbe 2018/1727/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. 11. 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter o nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ ter Direktive 2013/48/EU in Direktive 2016/1919/EU, ki urejata pravice oseb v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje. Prav tako se dopolnjujejo določbe o izmenjavi podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami EU, predlog pa določa tudi, da se ZSKZDČEU-1 smiselno uporablja za postopke predaje med Republiko Slovenijo in Združenim kraljestvom na podlagi Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani.		
6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja - razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:		
/		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
/				
II. Finančne posledice za državni proračun				
Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:				

<p>II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene: /</p> <p>II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo: /</p> <p>II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna: /</p>	
<p>7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR: /</p> <p>Kratka obrazložitev Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic niti do 40.000 evrov.</p>	
<p>8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:</p>	
<p>Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pristojnosti občin, - delovanje občin, - financiranje občin. 	<p>NE</p>
<p>Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Skupnosti občin Slovenije SOS: NE – Združenju občin Slovenije ZOS: NE – Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE <p>Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani: /</p> <p>Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani: /</p>	
<p>9. Predstavitev sodelovanja javnosti:</p>	
<p>Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:</p>	<p>DA</p>
<p>Gradivo je bilo posredovano v strokovno usklajevanje 18. 12. 2020</p>	
<p>Predlog zakona je bil posredovan Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije, Sodnemu svetu, Sodniškemu društvu, Vrhovnemu državnemu tožilstvu, Generalni policijski upravi, Varuhu človekovih pravic, Odvetniški zbornici, Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, Pravni fakulteti Univerze v Mariboru, Evropski pravni fakulteti Nove univerze, Informacijskemu pooblaščenca in Evropski pravosodni mreži.</p> <p>Pripombe sta podala Vrhovno državno tožilstvo in Informacijski pooblaščenec.</p> <p>Pripomba Vrhovnega državnega tožilstva v zvezi s 6. členom, da naj se ne črta 91. člen, ki se nanaša na sodelovanje z Eurojustom, je bila upoštevana. Pripombe, da naj se ohranita tudi šesti odstavek 89. člena in 92. člen ter naj se črta drugi odstavek 96. člena ZSKZDČEU-1, pa niso bile upoštevane zaradi usklajenosti z Uredbo.</p> <p>Informacijski pooblaščenec v zvezi z 2. členom predloga zakona ocenjuje, da gre pri posredovanju podatkov za obdelavo osebnih podatkov o določenem ali določljivem posamezniku, ki je bil predmet obravnave v kazenskem postopku. Informacijski pooblaščenec meni, da tako nastane nova zbirka osebnih podatkov, ki jo upravlja Ministrstvo za pravosodje. Predlaga določitev roka hrambe in namena obdelave ali nadomestitev določbe z obveznostjo posredovanja analize namesto osebnih podatkov. <i>Pripomba ni bila upoštevana. Posredujejo se anonimizirani podatki, ki po 20. točki 1. člena ZVOPOKD ne veljajo za osebne podatke. Pri zbirki ne gre za zbirko osebnih podatkov, zato zanjo ne veljajo omejitve, ki izhajajo iz ZVOPOKD ali GDPR.</i></p>	

Informacijski pooblaščenec v zvezi z 11. členom predloga zakona meni, da je na podlagi 61. člena ZVOPOKD za pridobivanje podatkov iz zbirk s področja sodstva in državnega tožilstva, probacije ter iz kazenske evidence potrebno določiti dva povezovalna znaka, predlagani spremenjeni 232. člen pa dopušča povezovanje zgolj na podlagi EMŠO. *Pripomba ni bila upoštevana. Pojasnujemo, da 61. člen ZVOPOKD določa uporabo dveh znakov za pridobivanje podatkov iz zbirk v smislu človeške obdelave podatkov (pregledovanje, urejanje itd.), kar je jasno razvidno iz drugega odstavka 61. člena ZVOPOKD. V predlogu gre za avtomatsko povezovanje zbirk z namenom posodabljanja podatkov. Povezovanje z namenom posodabljanja ni smiselno z dvema znakoma, ampak najmanjšim naborom povezovalnih znakov, ki omogočajo enoznačno identifikacijo posameznika. V primeru, ko obstaja EMŠO, zadošča že ta znak, če tega ni, se uporabi ime in priimek ter datum rojstva.*

10. Pri pripravi gradiva so bile upoštewane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:

DA

11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:

NE

**mag. Lilijana KOZLOVIČ,
ministrica**

Prilogi:

- predlog sklepa Vlade RS
- predlog zakona

Datum:
Številka:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU – 1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji ... sprejela naslednji

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (EVA 2020-2030-0061) in ga pošlje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po skrajšanem postopku.

mag. Janja Garvas Hočevar
v.d. generalnega sekretarja

Prejmejo:
- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za pravosodje

**PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH
ZAKONA O SODELOVANJU V KAZENSKIH ZADEVAH Z DRŽAVAMI ČLANICAMI
EVROPSKE UNIJE
(EVA 2020-2030-0061)**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Prvi Zakon o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (v nadaljevanju: ZSKZDČEU)¹ je bil sprejet leta 2007 in je implementiral takratne pravne akte Evropske unije, ki so urejali sodelovanje pravosodnih organov držav članic v kazenskih zadevah.

Zaradi več okvirnih sklepov Sveta EU z obravnavanega področja, ki so bili sprejeti ali pa je bil njihov rok za implementacijo določen po uveljavitvi ZSKZDČEU, je bil leta 2013 – med drugim zaradi boljše preglednosti – sprejet nov Zakon o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (v nadaljevanju: ZSKZDČEU-1),² ki je ustrezno povzel tudi ureditev prej veljavnega ZSKZDČEU.

ZSKZDČEU-1 je bil doslej dvakrat spremenjen in dopolnjen:

- leta 2015, ko je bilo zaradi implementacije Direktive 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti³ dodano novo 17.a poglavje,⁴
- leta 2018, ko sta bili zaradi implementacije Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. 4. 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah⁵ spremenjeni 8. in 9. poglavje ZSKZDČEU-1 ter dodano novo 9.a poglavje.⁶

1. 1. V letu 2018 je bila sprejeta **Uredba (EU) 2018/1805 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 14. 11. 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu**⁷ (v nadaljevanju: Uredba 2018/1805/EU), ki se je začela uporabljati 19. 12. 2020.

Uredba 2018/1805/EU se uporablja neposredno, nadomešča pa naslednja pravna instrumenta, ki v okviru Evropske unije urejata sodelovanje pristojnih organov držav članic v zvezi z začasnim zavarovanjem in odvzemom premoženjske koristi in predmetov kaznivih dejanj (39. člen navedene uredbe):

- Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji,⁸
- Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi.⁹

¹ Uradni list Republike Slovenije, št. 102/07 in 9/11 – ZP-1G.

² Uradni list Republike Slovenije, št. 48/13, 37/15 in 22/18.

³ UL L 338/2 z dne 21. 12. 2011.

⁴ ZSKZDČEU-1A; Uradni list Republike Slovenije, št. 37/15.

⁵ UL L 130/1 z dne 1. 5. 2014.

⁶ ZSKZDČEU-1B; Uradni list Republike Slovenije, št. 22/18.

⁷ UL L 303/1 z dne 28. 11. 2018.

⁸ UL L 196/45 z dne 2. 8. 2003.

Ureditev obeh okvirnih sklepov je v slovenski pravni red prenesena z določbami 20., 21., 22. in 23. poglavja ZSKZDČEU-1, ki določajo tudi uporabo potrtil iz Priloge 11 in Priloge 12. Glede na 40. člen Uredbe 2018/1805/EU se bo ta ureditev (tudi po začetku uporabe Uredbe 2018/1805/EU, t. j. 19. 12. 2020) še naprej uporabljala za potrdila o začasnem zavarovanju in potrdila o zasegu, posredovana pred 19. 12. 2020, in sicer do dokončne izvršitve sklepov, ki so bili s potrdili posredovani.

Iz 56. in 57. točke recitala Uredbe 2018/1805/EU izhaja, da pri njenem sprejetju nista sodelovali Irska in Danska, zato se za sodelovanje s pristojnimi organi navedenih držav ne bo uporabljala. Navedeno pomeni, da bodo postopki sodelovanja s pristojnimi organi Irske in Danske v zvezi z začasnim zavarovanjem in odvzemom ne glede na čas posredovanja še naprej tekli po navedenih okvirnih sklepih – v skladu s slovensko nacionalno ureditvijo torej po 20. do 23. poglavju ZSKZDČEU-1. Navedeno pomeni, da je tudi v predlogu zakona treba urediti nadaljnjo uporabo izpostavljenih poglavij in prilog ZSKZDČEU-1.

Uredba 2018/1805/EU v 4. členu določa, da se **potrdilo o začasnem zavarovanju** posreduje neposredno izvršitvenemu organu oziroma – kadar je ustrezno – osrednjemu organu, v 14. členu pa da se potrdilo o odvzemu posreduje neposredno izvršitvenemu organu oziroma – kadar je ustrezno – osrednjemu organu. Glede na to, da Republika Slovenija ni določila osrednjega organa, tuji pristojni organi izdajatelji s slovenskimi izvršitvenimi organi komunicirajo neposredno.

Skladno s 4. členom Uredbe 2018/1805/EU se sklep o začasnem zavarovanju posreduje s potrdilom o začasnem zavarovanju, ki je Priloga I uredbe, pri čemer samega sklepa ni potrebno priložiti, saj se vsebino sklepa vnese v potrdilo. Kljub temu lahko države članice predložijo izjavo, v kateri navedejo, da jim mora organ izdajatelj v primeru posredovanja potrdila o začasnem zavarovanju za namene priznanja in izvršitve sklepa o začasnem zavarovanju skupaj s tem potrdilom posredovati tudi izvornik sklepa o začasnem zavarovanju ali njegovo overjeno kopijo, pri čemer je treba prevesti le potrdilo o začasnem zavarovanju. Republika Slovenija bo slednjo možnost uporabila in podala izjavo, da si pridržuje pravico od drugih držav članic zahtevati tudi posredovanje sklepa o začasnem zavarovanju.

Glede jezikovnih zahtev velja, da se prevodi priložijo samo pri potrdilu o začasnem zavarovanju, ne pa tudi pri priloženih sklepih. Kolikor bo torej Republika Slovenija od drugih držav članic zahtevala sklepe, drugim državam članicam ne bo potrebno priložiti prevoda, prav tako pa bo veljalo tudi obratno: Republika Slovenija ne bo dolžna zagotoviti prevodov

⁹ UL L 81/24 z dne 27. 3. 2009.

¹⁰ Uradni list RS, št. 32/12 – UPB8, 47/13, 87/14 in 22/19.

¹¹ UL L 295/138 z dne 21. 11. 2018.

¹² Uradni list RS, št. 58/11, 21/12 – ZDU-1F, 47/12, 15/13 – ZODPol, 47/13 – ZDU-1G, 48/13 – ZSKZDČEU-1, 19/15, 23/17 – ZSSve, 36/19 in 139/29.

¹³ UL L 138/14 z dne 4. 6. 2009.

¹⁴ Povezava do splošnega navodila generalnega državnega tožilca:

https://www.dt-rs.si/files/documents/EUROJUST_1.12.2020.pdf.

¹⁵ UL L 294/1 z dne 6. 11. 2013.

¹⁶ UL L 297/1 z dne 4. 11. 2016.

¹⁷ UL C 384I, 12. 11. 2019, str. 1–177.

¹⁸ UL C 444I, 31. 12. 2020, str. 14–1462.

¹⁹ Glede časovne veljavnosti Sporazuma glej Sklep Sveta (EU) 2020/2252 z dne 29. decembra 2020 o podpisu, v imenu Unije, in začasni uporabi Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani in Sporazuma med Evropsko unijo ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska o varnostnih postopkih za izmenjavo in varovanje tajnih podatkov.

sklepov, kadar jih zahteva druga država članica.

Poudariti velja, da je namen Uredbe 2018/1805/EU poenostaviti postopke začasnega zavarovanja in odvzema, zaradi česar naj bi se možnost posredovanja sklepov uporabljala izjemoma, kadar je to potrebno za sprejem odločitve o priznanju in izvršitvi.

Skladno s 14. členom Uredbe 2018/1805/EU navedena ureditev glede sklepov o začasnem zavarovanju smiselno enako velja tudi za sklepe o odvzemu.

Potem, ko izvršitveni organ prejme potrdilo o začasnem zavarovanju, sprejme odločitev o priznanju in izvršitvi sklepa o začasnem zavarovanju in ga izvrši nemudoma ter enako hitro in prednostno kot v podobnem nacionalnem primeru. Kadar organ izdajatelj v potrdilu o začasnem zavarovanju navede, da je treba sklep o začasnem zavarovanju izvršiti na določen datum, izvršitveni organ to v največji možni meri upošteva.

Kadar organ izdajatelj v potrdilu o začasnem zavarovanju navede, da je treba začasno zavarovanje izvršiti takoj, saj utemeljeno meni, da bo zadevno premoženje v kratkem odstranjeno ali uničeno, oziroma zaradi kakršnih koli preiskovalnih ali postopkovnih potreb v državi izdajateljici, izvršitveni organ o priznanju sklepa o začasnem zavarovanju odloči najpozneje v 48 urah po tem, ko ga je prejel. Izvršitveni organ najpozneje 48 ur po sprejetju takšne odločitve sprejme konkretne ukrepe za izvršitev sklepa.

Uredba 2018/1805/EU v 8. členu določa razloge, zaradi katerih se izvršitveni organ lahko odloči, da se sklep o začasnem zavarovanju ne prizna ali izvrši, vendar se mora izvršitveni organ pred tako odločitvijo vselej posvetovati z organom izdajateljem, od katerega lahko tudi zahteva posredovanje potrebnih dodatnih informacij.

Prav tako mora izvršitveni organ v skladu z 10. členom Uredbe 2018/1805/EU takoj obvestiti organ izdajatelj, če so podani razlogi za odlog izvrševanja sklepa o začasnem zavarovanju, določeni v istem členu.

Premoženje, ki je predmet sklepa o začasnem zavarovanju, ostane začasno zavarovano v državi izvršiteljici, dokler pristojni organ te države dokončno ne odgovori na sklep o odvzemu, posredovan v skladu s 14. členom Uredbe 2018/1805/EU, ali dokler organ izdajatelj ne obvesti izvršitvenega organa o kakršni koli odločitvi ali ukrepu, zaradi katerega sklep preneha biti izvršljiv ali se umakne. Določbe Zakona o kazenskem postopku¹⁰ (v nadaljevanju: ZKP) glede podaljševanja sklepa o začasnem zavarovanju se torej ne uporabljajo.

Izvršitveni organ odločitev o priznanju in izvršitvi **sklepa o odvzemu** sprejme nemudoma in najpozneje v 45 dneh po prejemu potrdila o odvzemu.

Razlogi, zaradi katerih se izvršitveni organ lahko odloči, da se sklep o odvzemu ne prizna ali izvrši, so določeni v 19. členu Uredbe 2018/1805/EU, ki prav tako predpisuje, da se mora izvršitveni organ pred tako odločitvijo vselej posvetovati z organom izdajateljem, od katerega lahko tudi zahteva posredovanje potrebnih dodatnih informacij.

V zvezi z odlogom izvršitve sklepa o odvzemu, za kar razloge določa 21. člen Uredbe 2018/1805/EU, je pomembno, da pristojni organ države izvršiteljice za čas odloga izvršitve sprejme vse ukrepe, ki bi jih sprejel v podobnem notranjem primeru, s katerimi se prepreči, da premoženje ne bi bilo več na voljo za namene izvršitve sklepa po odlogu.

Besedilo Uredbe 2018/1805/EU, notifikacije, obrazec iz Priloge I in Priloge II uredbe ter

obrazložiteni memorandum so dostopni na spletni strani Evropske pravosodne mreže (EJN) oziroma na naslednji spletni povezavi:

<https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libcategories/EN/163/-1/-1/-1>.

Iz navedene ureditve v Uredbi 2018/1805/EU izhaja, da popolnoma ureja postopke sodelovanja pristojnih organov v zvezi s sklepi o začasnem zavarovanju in o odvzemu. Glede na dejstvo, da se uredbe Evropske unije v državah članicah uporabljajo neposredno, je treba torej predlogu zakona opredeliti le pristojne slovenske organe, določiti dodaten razlog za zavrnitev priznanja in izvršitve, ki ga uredba dopušča in izhaja iz drugega odstavka 3. člena (dvojna kaznivost) ter v zvezi z obliko potrdila navezati na Prilogo I in Prilogo II, ki sta prilogi Uredbe 2018/1805/EU.

Priloga I in Priloge II k Uredbi 2018/1805/EU se bosta uporabljali neposredno. 36. člen uredbe Evropski komisiji daje pooblastilo za kakršnokoli spremembo potrdil iz prilog, ki pa mora biti v skladu z določbami uredbe. Zato je tudi zaradi pravočasnosti upoštevanja morebitnih sprememb potrdil v konkretnih primerih ustrezno, da se neposredno uporabljata prilogi uredbe, saj bi bilo v primeru njunega prenosa v zakon ob vsaki spremembi prilog treba predlagati spremembe ZSKZDČEU-1.

Ob tem je tudi za čas od začetka uporabe Uredbe 2018/1805/EU pa do uveljavitve predloga zakona predvsem pomemben prvi odstavek 2. člena veljavnega ZSKZDČEU-1, v skladu s katerim se določbe tega zakona ne uporabljajo za vprašanja sodelovanja v kazenskih zadevah, ki so drugače urejena s pravnim aktom Evropske unije, ki se neposredno uporablja. Do spremembe zakona se bodo tako še naprej lahko uporabljale določbe o pristojnosti, torej 202. in 211. člen ZSKZDČEU-1, ter druge določbe, ki niso v nasprotju z uredbo. Tako, na primer, 216. člen ZSKZDČEU-1 na enak način kot šesti odstavek 30. člena uredbe določa način razpolaganja z odvzetim premoženjem, 223. člen ZSKZDČEU-1 pa določa pravila o izvrševanju odločb o odvzemu, posredovanim v izvršitev različnim državam članicam, v skladu s 16. členom v zvezi s 15. členom uredbe.

Uredba 2018/1805/EU v 35. členu vsebuje tudi določbe o statističnih podatkih v zvezi s postopki po njenih določbah, v skladu s katerim morajo države članice od pristojnih organov redno zbirati izčrpne statistične podatke. Te statistične podatke vodijo ter jih vsako leto pošljejo Evropski komisiji. Ti statistični podatki poleg informacij iz drugega odstavka 11. člena Direktive 2014/42/EU vključujejo tudi število sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu, ki jih je država članica prejela od drugih držav članic in so bili priznani in izvršeni ter sta bila njihovo priznanje in izvršitev zavrjnena.

Hkrati države članice vsako leto Evropski komisiji pošljejo tudi naslednje statistične podatke, kadar so ti na voljo na centralni ravni države članice: (a) število primerov, v katerih je oškodovanec prejel odškodnino ali ji je bila odobrena povrnitev premoženja, pridobljenega z izvršitvijo sklepa o odvzemu v skladu s to uredbo, in (b) povprečno obdobje, potrebno za izvršitev sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu v skladu s to uredbo.

Glede na navedeno je treba predpisati ustrezno zbiranje in sporočanje zahtevanih podatkov v zvezi s postopki po Uredbi 2018/1805/EU. Glede na to, da je potrebno tudi sistemsko spremljanje delovanja drugih institutov po ZSKZDČEU-1 pa predlagatelj ocenjuje, da je ustrezno poročanje o zadevah razširiti na vse postopke po ZSKZDČEU-1, hkrati pa bodo podatki lahko uporabljeni tudi za poročanje o izvajanju mednarodne pravne pomoči po drugih mednarodnih instrumentih (na primer konvencije).

1. 2. V letu 2018 je bila sprejeta tudi Uredba 2018/1727/EU Evropskega parlamenta in

Sveta z dne 14. 11. 2018 o Agenciji Evropske unije za pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah (Eurojust) ter o nadomestitvi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2002/187/PNZ¹¹ (v nadaljevanju: Uredba o Eurojustu), ki se uporablja od 12. 12. 2019 in je v slovenski pravni red prenesena v Zakonu o državnem tožilstvu¹² (v nadaljevanju: ZDT-1).

Uredba o Eurojustu je nadomestila prejšnja sklepa Sveta Evropske unije, ki sta bila postopkovno glede sodelovanja z Eurojustom implementirana v ZSKZDČEU-1, z vidika statusa slovenskega predstavnika v Eurojustu pa v ZDT-1. Gre za naslednja okvirna sklepa:

- Sklep Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala, zadnjič spremenjenim s Sklepom Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okreptitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala,
- Sklep Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okreptitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala.¹³

Kot pojasnjeno, je Uredba o Eurojustu, ki se uporablja neposredno, nadomestila navedena sklepa, ki sta urejala ustanovitev in delovanje navedene agencije ter sodelovanje pristojnih organov držav članic. V delu, kjer so potrebne določbe za prenos v domači zakonodaji, je to na podlagi navedene uredbe urejeno pretežno v 67.a do 71. členu ZDT-1, saj so tam opredeljeni nacionalni člani, pogoji, obdobje ter postopek njihovega imenovanja, prenehanje imenovanja, pooblastila in pravice ter tudi sodelovanje pristojnih organov.

Glede na to, da v skladu z drugim odstavkom 71. člena ZDT-1 nacionalni sistem za usklajevanje dejavnosti Eurojusta določi generalni državni tožilec s splošnim navodilom po predhodnem mnenju Državnotožilskega sveta in ga objavi na spletnih straneh državnega tožilstva (Splošno navodilo generalnega državnega tožilca je bilo objavljeno 1. 12. 2020¹⁴), ureditev v ZSKZDČEU-1 v tem delu praviloma ni več potrebna, razen v izjemnih primerih, ko določena vprašanja vsebinsko ne sodijo v ZDT-1, prav tako pa jih ne ureja neposredno uredba (npr. vprašanje pristojnega slovenskega organa, na katerega lahko posamezniki vložijo zahtevo za seznanitev z osebni podatki, ki jih obdeluje Eurojust). Prav tako je ureditev v ZSKZDČEU-1 potrebna, kolikor se sodelovanje z Eurojustom določa ob posameznih institutih sodelovanja pristojnih organov držav članic (na primer tretji odstavek 6. člena, peti odstavek 26. člena, prvi odstavek 31. člena, drugi odstavek 54. člena ter peti in šesti odstavek 81. člena ZSKZDČEU-1).

1. 3. Direktiva 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemu prostosti¹⁵ (v nadaljevanju: Direktiva 2013/48/EU) in **Direktiva 2016/1919/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje¹⁶** (v nadaljevanju: Direktiva 2016/1919/EU) sta večinoma že ustrezno implementirani v ZSKZDČEU-1 in ZKP.

Čeprav je Republika Slovenija Evropsko komisijo že obvestila o implementaciji Direktive 2013/48/EU in Direktive 2016/1919/EU, saj je ocenila, da slovenski pravni red že opredeljuje vse pravice, ki jih določata, pa se je izkazalo, da je zaradi zagotavljanja pravic v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki jih zagotavljata direktivi, potrebna manjša dopolnitev ZSKZDČEU-1:

- v skladu s četrtem odstavkom 10. člena Direktive 2013/48/EU ima pristojni organ v državi izvršitve dolžnost obvestiti osebo, zahtevano na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki ji je bila odvzeta prostost, o pravici do izbire odvetnika tudi v državi odreditve (in ne le v državi izvršitve, kot to določa veljavni II. del ZSKZDČEU-1 – Postopek za prijetje in predajo med državami članicami). Vloga takega odvetnika je zagotavljanje informacij in nasvetov odvetniku (zagovorniku), ki zahtevano osebo zastopa v izvršitveni državi članici. Če zahtevana oseba želi uveljavljati pravico do odvetnika v državi odreditve, je pristojni organ v državi izvršitve v skladu s petim odstavkom 10. člena navedene direktive dolžan nemudoma obvestiti pristojni organ v državi odreditve, slednji pa mora brez nepotrebne odlašanja zagotoviti informacije, s katerimi zahtevani osebi olajša izbiro odvetnika;

- v skladu z drugim odstavkom 5. člena Direktive 2016/1919/EU imajo odreditvene države članice dolžnost, da v primerih evropskega naloga za prijetje in predajo zagotovijo brezplačno pomoč odvetnika, ki bo pomagal odvetniku v izvršitveni državi članici, lahko pa, v skladu z tretjim odstavkom 5. člena te direktive, brezplačnost take pomoči omejijo glede na materialni položaj zahtevane osebe.

Zaradi izpostavljenih določb obeh direktiv so potrebne manjše dopolnitve II. dela ZSKZDČEU-1, ki opredeljuje postopek za prijetje in predajo.

1. 4. V 225. do 235. členu oziroma V. delu ZSKZDČEU-1 so določena pravila izmenjave podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami. Pravno podlago za tako imenovani **evropski informacijski sistem kazenskih evidenc (ECRIS)** določa 235. člen ZSKZDČEU-1.

V skladu z drugim odstavkom 235. člena ZSKZDČEU-1 v sistemu ECRIS poteka elektronska izmenjava podatkov in informacij iz kazenskih evidenc Republike Slovenije in drugih držav članic Evropske unije z uporabo enotnih standardiziranih oznak, določenih na nivoju Evropske unije. V zvezi s tem se zakon sklicuje le na obrazec iz Priloge 16, kjer so določene standardizirane oznake kazni, ne pa tudi na obrazec iz Priloge 15, kjer so določene enotne standardizirane oznake kaznivih dejanj oziroma njihovih kategorij. Glede na navedeno je drugi odstavek 235. člena ZSKZDČEU-1 treba redakcijsko dopolniti s sklicem na Prilogo 16.

Četrty odstavek 235. člena ZSKZDČEU-1 določa obveznost Kazenske evidence Republike Slovenije, da za potrebe izvrševanja tega člena za vsako kaznivo dejanje, kazensko sankcijo ali ukrep, določen z zakonom, določi ustrezno oznako, ki je določena v Prilogi 16 ZSKZDČEU-1. Glede na pojasnilo v zvezi z drugim odstavkom navedenega člena je tudi v zvezi s četrty odstavkom potrebna redakcijska dopolnitev še s sklicevanjem na Prilogo 15.

Dodatno je še v 232. členu ZSKZDČEU-1, ki v veljavnem besedilu določa obdelavo posredovanih osebnih podatkov, treba določiti tako, da bo določal obdelavo vseh osebnih podatkov, ne le »posredovanih«, ter dopolniti z obdelavami osebnih podatkov, ki so potrebne za izvajanje določb V. dela ZSKZDČEU-1 o izmenjavi podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami Evropske unije.

1. 5. Dne 31. 12. 2020 se je izteklo prehodno obdobje, v katerem se je v skladu s *Sporazumom o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo*¹⁷ (v nadaljevanju: Sporazum o izstopu) pravo unije še naprej uporabljalo za Združeno kraljestvo in v njem tudi po njegovem izstopu iz Evropske unije. Istega dne je bil objavljen *Sporazum o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani* (v nadaljevanju: Sporazum),¹⁸ ki

se uporablja od 1. 1. 2021¹⁹ in neposredno ureja odnose med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo za atomsko energijo, posameznimi državami članicami in Združenim kraljestvom na številnih področjih, med drugim tudi na področju mednarodnega sodelovanja v kazenskih zadevah. Od 1. 1. 2021 se posledično tudi v razmerju med Republiko Slovenijo in Združenim kraljestvom na področju mednarodnega sodelovanja v kazenskih zadevah neposredno uporabljajo določbe Sporazuma. Če v navedenem aktu določena vprašanja glede sodelovanja niso urejena, se uporabljajo določbe mednarodnih konvencij in pogodb, ki zavezujejo obe državi, in, podrejeno mednarodnim pravnim aktom, tudi ustrezni predpisi Republike Slovenije, predvsem določbe XXX. in XXXI. poglavja ZKP, ne pa tudi določbe ZSKZDČEU-1, po katerih je sodelovanje potekalo do sedaj.

Sporazum v tretjem delu v razdelku z naslovom »Predaja« ureja postopke predaje, in sicer na enak način kot ureja postopke predaje Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje in predajo. Tako so smiselno enake predpostavke za izdajo naloga za prijetje, obligatorni in fakultativni razlogi za zavrnitev predaje, zagotovila, postopek odločanja, odločitev o predaji s soglasjem in brez soglasja, vsebina naloga ter obrazec, na katerem je nalog izdan. Glede na podobnost določb Sporazuma in Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje in predajo (razlike so predstavljene v okviru obrazložitve k 2. členu), predlog zakona določa, da se tudi za postopke predaje na podlagi Sporazuma smiselno (še naprej) uporabljajo določbe ZSKZDČEU-1 (predvsem II. del), s katerimi je bil implementiran Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje in predajo. Ponovno pa je potrebno poudariti, da navedeno seveda velja zgolj za vprašanja, ki v Sporazumu niso urejena.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj predloga zakona je v slovenskem pravnem redu urediti izvajanje Uredbe 2018/1805/EU. Ureditve priznavanja in izvrševanja sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu premoženjske koristi in predmetov kaznivih dejanj s pravno zavezujočim aktom Evropske unije, ki se neposredno uporablja, bo prispevala k učinkovitejšim postopkom in pomembno olajšala vzajemno priznavanje in izvrševanje obravnavanih sklepov (11. in 12. točka recitala Uredbe 2018/1805/EU).

Kot izhaja iz 1. točke te uvodne obrazložitve je cilj predloga zakona tudi uskladitev določb ZSKZDČEU-1 z Uredbo o Eurojustu oziroma z ZDT-1, kjer je urejeno njeno izvajanje, ter odprava manjših pomanjkljivosti ZSKEZČEU-1 glede na določbe Direktive 2013/48/EU in Direktive 2016/1919/EU.

2.2 Načela

S predlogom zakona se ne spreminjajo načela, na katerih temelji mednarodno sodelovanje v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije. Gre za naslednja načela, ki so določena v Temeljnih določbah ZSKZDČEU-1, in se s tokrat predlaganimi spremembami in dopolnitvami zakona še utrjujejo:

Načelo vzajemnega priznavanja:

Evropska unija si je zastavila cilj razvijati območje svobode, varnosti in pravice. V skladu s sklepi predsedstva iz Evropskega sveta v Tampereju z dne 15. in 16. oktobra 1999 bi moralo načelo vzajemnega priznavanja sodb in drugih odločb sodišč postati temelj pravosodnega sodelovanja v civilnih in kazenskih zadevah v Evropski uniji, ker bi okrepljeno vzajemno

priznavanje in potrebno približevanje zakonodaje izboljšalo sodelovanje med pristojnimi organi in varstvo pravic posameznika. Navedeno načelo je temelj pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah.

V skladu s tem načelom pristojni organi v Republiki Sloveniji izvršujejo odločbe pristojnih organov drugih držav članic Evropske unije in pri odločanju presojujejo le, ali so predložene ustrezne listine in izpolnjeni drugi pogoji, ki jih taksativno določajo dokumenti Evropske unije. Načelo vzajemnega priznavanja temelji na ideji medsebojnega zaupanja v pravosodne sisteme med državami članicami. Sodne odločbe je treba enakovredno priznavati in izvrševati po vsej Evropski uniji ne glede na kraj, kje je bila odločba izdana, kar se s pravno zavezujočimi in neposredno uporabljivimi uredbami še utrjuje.

Načelo učinkovite pomoči:

V skladu z načelom učinkovite pomoči bodo pristojni organi v Republiki Sloveniji v okviru svojih pristojnosti v postopkih po predlogu zakona oziroma obravnavanih dveh uredbah dolžni ravnati tako, da je namen sodelovanja z drugo državo članico dosežen v največji možni meri.

Načelo hitrosti postopka:

Glede na načelo hitrosti postopka mora sodelovanje v kazenskih zadevah (tudi) po predlogu zakona oziroma obravnavanih uredbah potekati prednostno in hitro, kadar je za zadeve enake vrste tako določeno v pravnem redu Republike Slovenije.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Predstavitev predlaganih rešitev:
– **konkreten opis predlaganih rešitev:**

2. 3. a) 1. Zaradi ureditve izvrševanja **Uredbe 2018/1805/EU** so predlagane naslednje spremembe in dopolnitve:

- predlagan je novi 8.a člen ZSKZDČEU-1, ki predpisuje ustrezno zbiranje in sporočanje podatkov v zvezi s postopki po Uredbi 2018/1805/EU; glede na to, da je potrebno tudi sistemsko spremljanje delovanja drugih institutov po ZSKZDČEU-1, pa je poročanje o zadevah razširjeno na vse postopke po ZSKZDČEU-1;
- določbe 20. – 23. poglavja se poslej uporabljajo le še za Dansko in Irsko, ki ju Uredba 2018/1805/EU ne zavezuje;
- v IV. delu ZSKZDČEU-1 se dodaja novo 24. poglavje in določbe, ki so potrebne za izvajanje Uredbe 2018/1805/EU v členih 224.a do 224.č in sicer: določa se dodaten razlog za zavrnitev priznanja in izvršitve, ki ga lahko v skladu z uredbo določijo države članice; pristojnost slovenskih organov ter uporaba potrdil iz Priloge I in Priloge II Uredbe 2018/1805/EU;
- določen je ustrezen prehodni režim v zvezi z uporabo postopkov po prej veljavnih okvirnih sklepov za dokončanje zadev, posredovanih pred začetkom uporabe uredbe.

2. 3. a) 2. Zaradi uveljavitve **Uredbe o Eurojustu** so predlagane naslednje spremembe in dopolnitve:

- v četrtem odstavku 2. člena ZSKZDČEU-1 je predlagano črtanje obeh sklepov Sveta Evropske unije o ustanovitvi in delovanju Eurojusta, ki ju je nadomestila navedena uredba.
- v 11. poglavju ZSKZDČEU-1 je predlagano črtanje določb o sodelovanju z Eurojustom, kolikor gre za vprašanja, ki so urejena z ZDT-1 ali za katera se neposredno uporablja uredba.

2. 3. a) 3. V zvezi z določbami **Direktive 2013/48/EU** in **Direktive 2016/1919/EU** so predlagane naslednje spremembe in dopolnitve:

- v četrtem odstavku 2. člena ZSKZDČEU-1 je predlagana dopolnitev spiska pravnih aktov Evropske unije, na podlagi katerih ZSKZDČEU-1 ureja postopke sodelovanja;
- predlagan je nov tretji odstavek 17. člena ZSKZDČEU-1, ki predpisuje obveznost preiskovalnega sodnika, da v primeru, če oseba v postopku prijete in predaje v Republiki Sloveniji kot državi izvršitve uveljavlja pravico do odvetnika tudi v državi odreditve naloga za prijete in predajo, o tem obvesti pristojni organ te države, prav tako pa ji mora posredovati tudi informacije, ki jih olajšajo izbiro odvetnika;
- predlagan je novi drugi odstavek 19. člena ZSKZDČEU-1, ki predpisuje dolžnost policije, da ob prijete osebe na podlagi naloga za prijete in predajo, pouči to osebo, da ima tudi pravico do odvetnika v državi odreditve;
- predlagan je nov 43.a člen ZSKZDČEU-1, ki določa pravico prijete osebe v drugi državi članici na podlagi naloga za prijete in predajo slovenskega pristojnega organa, do odvetnika tudi v Republiki Sloveniji kot odreditveni državi, pri čemer se upoštevajo tudi pogoji in postopek za pridobitev brezplačne pravne pomoči.

2. 3. a) 4. Zaradi razlogov, navedenih v 1. točki te uvodne obrazložitve, je predlagana redakcijska dopolnitev 235. člena ZSKZDČEU-1 tako, da se bo v zvezi s standardiziranimi oznakami kaznivih dejanj poleg Priloge 16 lahko uporabila tudi Priloga 15, ki je že sestavni del zakona, vendar je bilo sklicevanje nanjo v ustreznem členu pomotoma izpuščeno.

Predlagana je tudi sprememba 232. člena tako, da bo določal pravila obdelave vseh, ne le posredovanih, osebnih podatkov, ter dopolnitev z obdelavami osebnih podatkov, ki so potrebne za izvajanje določb V. dela ZSKZDČEU-1 o izmenjavi podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami Evropske unije.

2. 3. a) 5. V drugem odstavku 2. člena je določeno, da se ZSKZDČEU-1 smiselno uporablja tudi za postopke predaje med Republiko Slovenijo in Združenim kraljestvom na podlagi Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska.

- ***variantne rešitve, ki so bile proučevane, in utemeljitev predlagane rešitve:***

V zvezi z ureditvijo izvajanja Uredbe 2018/1805/EU je bila proučena tudi možnost, da bi potrdila, ki ju uvaja v Prilogi I in Prilogi II uvedli tudi v ZSKZDČEU-1 po vzoru implementacije okvirnih sklepov in direktiv, vendar je bilo glede na neposredno uporabo uredb ugotovljeno, da zadošča le navezava na potrdila iz prilog obravnavane uredbe.

b) Način reševanja:

- ***vprašanja, ki se bodo urejala s predlaganim zakonom:***

Predlog zakona ureja določbe za izvrševanje Uredbe 2018/1805/EU, odpravlja manjši neuskkljenosti ZSKZDČEU-1 z Direktivo 2013/48/EU in Direktivo 2016/1919/EU, črta nekatere določbe, ki so po novem urejene z Uredbo EU o Eurojustu ter določa smiselno uporabo določb ZSKZDČEU-1 za postopke predaje med Republiko Slovenijo in Združenim kraljestvom.

- ***vprašanja, ki se bodo urejala z izvršilnimi predpisi, in seznam izvršilnih predpisov, ki bodo prenehali veljati: /***
- ***vprašanja, ki se bodo urejala drugače, navedite kako (npr. s***

kolektivnimi pogodbami): /

- *vprašanja, v katera ni mogoče poseči s predpisi: /*
- *vprašanja, ki jih ni treba več urejati s predpisi: /*
- *vprašanja, ki se bodo urejala s predpisi ter v zvezi s katerimi so bili predhodno opravljeni poskusi in testi, da se ugotovi, ali je ukrepanje primerno: /*

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

- **z veljavnim pravnim redom:**

Predlog zakona temelji na ustaljenih načelih pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah med pristojnimi organi držav članic Evropske unije in vsebinsko ne spreminja temeljnih določb ZSKZDČEU-1.

- **s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in mednarodnimi pogodbami, ki zavezujejo Republiko Slovenijo:**

Predlog zakona temelji na načelu vzajemnega priznavanja sodb in drugih odločb pravosodnih organov ene države članice v drugi državi članici Evropske unije.

- **s predpisi, ki jih je tudi treba sprejeti oziroma spremeniti in »paketno« obravnavati:**

V povezavi s predlogom ZSKZDČEU-1C ni treba sprejeti, spremeniti oziroma paketno obravnavati nobenega drugega predpisa.

č) Usklajenost predloga zakona:

- **s samoupravnimi lokalnimi skupnostmi:**

Določbe predloga zakona ne vplivajo na samoupravne lokalne skupnosti in njihovo delovanje, zato jim ni bil poslan v usklajevanje.

- **s civilno družbo oziroma ciljnim skupinami, na katere se predlog zakona nanaša (navedba neusklajenih vprašanj): /**
- **s subjekti, ki so na poziv predlagatelja neposredno sodelovali pri pripravi predloga zakona oziroma so dali mnenje (znanstvene in strokovne institucije, nevladne organizacije in posamezni strokovnjaki ter predstavniki zainteresirane javnosti): /**

Datum pošiljanja v strokovno usklajevanje: 18. 12. 2020.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

- **Ocena finančnih sredstev za državni proračun:**

Predlog zakona ne bo imel posledic za državni proračun, saj primerljivi postopki pravosodnega sodelovanja med državami članicami Evropske unije v zvezi z začasnim zavarovanjem in odvzemom že potekajo na zgolj deloma drugačnih pravnih podlagah. Enako velja tudi za postopke predaje med Republiko Slovenijo in Združenim kraljestvom.

- **Ocena drugih javnih finančnih sredstev: /**

- *Predvideno povečanje ali zmanjšanje prihodkov državnega proračuna: /*
- *Predvideno povečanje ali zmanjšanje obveznosti za druga javna finančna sredstva: /*
- *Predvideni prihranki za državni proračun in druga javna finančna sredstva: /*
- *Sredstva bodo zagotovljena z zadolževanjem (poročila): /*
- *V naslednjem proračunskem obdobju bodo sredstva zagotovljena: /*

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

- **Prikaz ureditve v pravnem redu EU:**

Uredba 2018/1805/EU se uporablja neposredno in nadomešča dosedanja pravna instrumenta, ki v okviru Evropske unije urejata sodelovanje pristojnih organov držav članic v zvezi z začasnim zavarovanjem in odvzemom premoženjske koristi in predmetov kaznivih dejanj. Gre za Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ in Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ, ki pa se bosta še vedno uporabljala za zadeve, posredovane pred uveljavitvijo navedene uredbe med državami članicami, ki jih uredba zavezuje; za zadeve, posredovane po uveljavitvi uredbe, pa se bodo postopki po okvirnih sklepih uporabljali za sodelovanje z državama članicama, ki ju uredba ne zavezuje (Irska, Danska). Podrobneje je ureditev po obravnavani uredbi predstavljena v 1. točki te uvodne obrazložitve.

Direktiva 2013/48/EU določa pravice osumljenih in obdolženih oseb v kazenskem postopku ter oseb v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje, pravico do dostopa do odvetnika, do obvestitve tretje osebe o odvzemu prostosti, do komunikacije s tretjimi osebami in do komunikacije s konzularnimi organi med odvzemu prostosti. **Direktiva 2016/1919/EU** navedeno dopolnjuje s pravico do brezplačne pravne pomoči.

Uredba o Eurojustu je nadomestila prejšnja sklepa Sveta Evropske unije, ki sta urejala ustanovitev in delovanje Eurojusta (Sklep Sveta 2002/187/PNZ in Sklep Sveta 2009/426/PNZ), v zvezi s čemer podrobnejša predstavitev izhaja iz 1. točke te uvodne obrazložitve.

Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami, ureja dolžnost držav, da posredujejo podatke iz svojih kazenskih evidenc drugim državam članicam, katerih državljani so osebe, na katere se podatki nanašajo, pravila o hrambi in uporabi teh podatkov ter postopkih za odgovarjanje na zahtevek za informacije. Na podlagi navedenega okvirnega

sklepa je bil sprejet *Sklep Sveta 2008/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2009/315/PNZ*, ki ureja obliko elektronske izmenjave informacij iz kazenskih evidenc med državami članicami, zlasti v zvezi s podatki o kaznivem dejanju, na podlagi katerega je bila izrečena obsodba, in druge splošne in tehnične izvedbene vidike v zvezi z organiziranjem in omogočanjem izmenjave informacij.

Sporazum o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani z dne 30.12.2020, ki se uporablja neposredno, v tretjem delu ureja mednarodno sodelovanje v kazenskih zadevah, in sicer izmenjavo DNK, prstnih odtisov in podatkov iz registra vozil, prenos in obdelavo podatkov iz evidence podatkov o potnikih, sodelovanje v zvezi z operativnimi informacijami, sodelovanje z Europolom, sodelovanje z Eurojustom, predajo, vzajemno pravno pomoč, izmenjavo podatkov iz kazenskih evidenc, sodelovanje na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter začasno zavarovanje in odvzem premoženja.

– **Prikaz ureditve v najmanj treh pravnih sistemih držav članic EU:**

Glede začasnega zavarovanja in zasega predmetov in premoženja

Uredba 2018/1805/EU, ki ureja začasno zavarovanje in zaseg predmetov in premoženja, se v državah članicah uporablja neposredno, kar pomeni tudi, da države članice njene vsebine ne prenašajo v svoj nacionalni pravni red. Ne glede na navedeno pa morajo države članice urediti tista vprašanja, ki jih uredba ne ureja neposredno, in sicer predvsem pristojnost lastnih organov.

Zvezna republika Nemčija

V Nemčiji so za izdajo potrdil o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov in premoženja pristojna vsa državna tožilstva (Staatsanwaltschaften), vključno z evropskim državnim tožilstvom (Europäische Staatsanwaltschaft), in vsa sodišča, ki imajo pristojnost v kazenskih postopkih, torej Zvezno, višja deželna, deželna in okrajna (Bundesgerichtshof, Oberlandesgerichte, Landgerichte, Amtsgerichte). Prav tako smejo potrdila izdati carinski, davčni in nekateri drugi organi (Finanzbehörden), ki smejo v določenih primerih samostojno opravljati preiskovalne naloge. Potrdila smejo izdati upravni organi, ki odločajo o administrativnih kaznih (Verwaltungsbehörden), vendar morajo potrdilo pred posredovanjem drugi članici poslati v odobritev državnemu tožilstvu. Izvršitveni organ potrdil drugih držav članic so državna tožilstva.²⁰

Kraljevina Nizozemska

Na Nizozemskem vlogo izvršitvenega organa in organa izdajatelja sklepov o začasnem zavarovanju in odvzemu opravlja poseben centralni organ za izterjavo kazni (Centraal Justitiele Incassobureau), ki je del Ministrstva za pravosodje in varnost. Navedeni organ je zadolžen za izvrševanje odločb sodišč in tožilstev v kazenskih zadevah, kot tudi za izvrševanje tujih odločb v različnih postopkih mednarodnega sodelovanja.²¹

²⁰ Glej nemško notifikacijo glede Uredbe 2018/1805/EU, URL: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libdocumentproperties/EN/3308>, zadnji dostop 12. 1. 2021.

²¹ Glej nizozemsko notifikacijo glede Uredbe 2018/1805/EU, URL: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libdocumentproperties/EN/3312>, zadnji dostop 12.1. 2021; dopolnjeno s podatki iz uradne spletne strani organa, URL: <https://www.cjib.nl/en/what-cjib>, zadnji dostop 12. 1. 2021.

-
- ²² Glej špansko notifikacija glede Uredbe 2018/1805/EU, URL: <https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/libdocumentproperties/EN/3316>, zadnji dostop 12. 1. 2021.
- ²³ Wet van 29 april 2004 tot implementatie van het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten van de Europese Unie (Overleveringswet), URL: <https://maxius.nl/overleveringswet>, zadnji dostop 4. 1. 2021.
- ²⁴ Wet van 17 november 2016, houdende implementatie van richtlijn nr. 2013/48/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 betreffende het recht op toegang tot een advocaat in strafprocedures en in procedures ter uitvoering van een Europees aanhoudingsbevel en het recht om een derde op de hoogte te laten brengen vanaf de vrijheidsbeneming en om met derden en consulaire autoriteiten te communiceren tijdens de vrijheidsbeneming (PbEU L294), URL: <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stb-2016-475.html>, zadnji dostop 4. 1. 2021.
- ²⁵ Wetboek van Strafvordering, URL: <https://wetten.overheid.nl/BWBR0001903/2021-01-01>, zadnji dostop 4. 1. 2021.
- ²⁶ Wet op de rechtsbijstand, URL: <https://wetten.overheid.nl/BWBR0006368/2021-01-01>, zadnji dostop 4. 1. 2021.
- ²⁷ Glej: <https://zoek.officielebekendmakingen.nl/stcrt-2017-59575.html>, zadnji dostop 4. 1. 2021.
- ²⁸ Zweites Gesetz zur Stärkung der Verfahrensrechte von Beschuldigten im Strafverfahren und zur Änderung des Schöffengerichts) o krepitvi pravic obdolženih oseb, URL: https://www.bmjbv.de/SharedDocs/Gesetzgebungsverfahren/Dokumente/BGBl_2_G_Staerkung_Verfahrensrechte_Beschuldigter_Sch%C3%B6ffenrecht.pdf?__blob=publicationFile&v=2, zadnji dostop 5. 1. 2020.
- ²⁹ Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen, URL: <https://www.gesetze-im-internet.de/irg/>, zadnji dostop 13. 1. 2021.
- ³⁰ Gesetz zur Neuregelung des Rechts der notwendigen Verteidigung, URL: https://www.bmjbv.de/SharedDocs/Gesetzgebungsverfahren/Dokumente/BGBl_notwendige_Verteidigung.pdf?__blob=publicationFile&v=2, zadnji dostop 5. 1. 2020.
- ³¹ Povzeto po URL: <https://www.koerperverletzung.com/kosten-strafverfahren/>, zadnji dostop 12. 1. 2021.
- ³² Ley 23/2014, de 20 de noviembre, de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea, URL: <https://www.boe.es/eli/es/l/2014/11/20/23/con>, zadnji dostop 13. 1. 2021.
- ³³ Ley 3/2018, de 11 de junio, por la que se modifica la Ley 23/2014, de 20 de noviembre, de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea, para regular la Orden Europea de Investigación, URL: <https://www.boe.es/eli/es/l/2018/06/11/3>, zadnji dostop 5. 1. 2012.
- ³⁴ Povzeto po Justicia Gratuita: Introducción al concepto de Justicia Gratuita, URL: <https://www.lexdixit.es/justicia-gratuita/>, zadnji dostop 12. 1. 2021; za zakon o brezplačni pomoči (Ley 1/1996, de 10 de enero, de asistencia jurídica gratuita) glej URL: <https://www.boe.es/eli/es/l/1996/01/10/1/con>, zadnji dostop 12. 1. 2021.
- ³⁵ Gesetz über das Zentralregister und das Erziehungsregister, URL: https://www.gesetze-im-internet.de/englisch_bzrg/englisch_bzrg.html#p0128, zadnji dostop 12. 1. 2021.
- ³⁶ Gesetz zur Verbesserung des Austauschs von strafregisterrechtlichen Daten zwischen den Mitgliedstaaten der Europäischen Union und zur Änderung registerrechtlicher Vorschriften, URL: <https://www.buzer.de/gesetz/10006/index.htm>, zadnji dostop 12. 1. 2021.
- ³⁷ Besluit van 23 maart 2012 houdende aanpassing van het Besluit politiegegevens en het Besluit justitiële gegevens in verband met implementatie van het kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 27 november 2008 over de bescherming van persoonsgegevens die worden verwerkt in het kader van de politieke en justitiële samenwerking in strafzaken (PbEU L 350), het Besluit 2009/371/JBZ van de Raad van 6 april 2009 tot oprichting van de Europese politiedienst (Europol) (PbEU L 121), het kaderbesluit 2009/315/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 26 februari 2009 betreffende de organisatie en de inhoud van uitwisseling van gegevens uit het strafregister tussen de lidstaten (PbEU L 93/23) en het Besluit 2009/316/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 6 april 2009 betreffende de oprichting van het Europees Strafregister Informatiesysteem (ECRIS) overeenkomstig artikel 11 van het kaderbesluit 2009/315/JBZ, URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=NIM:226751>, zadnji dostop 13. 1. 2021.
- ³⁸ Besluit justitiële gegevens, URL: <https://wetten.overheid.nl/BWBR0016544/2011-07-01>, zadnji dostop 13. 1. 2021.
- ³⁹ Ley Orgánica 7/2014, de 12 de noviembre, sobre intercambio de información de antecedentes penales y consideración de resoluciones judiciales penales en la Unión Europea, URL: <https://www.boe.es/eli/es/lo/2014/11/12/7>, zadnji dostop 12. 1. 2021.
- ⁴⁰ Real Decreto 95/2009, de 6 de febrero, por el que se regula el Sistema de registros administrativos de apoyo a la Administración de Justicia, URL: <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2009-2073&tn=2>, zadnji dostop 12. 1. 2021.

Kraljevina Španija

Organi izdajatelji so v skladu s španskim pravom sodišča, ki vodijo zadevo, v zvezi s katero je potrjeno o zavarovanju ali odvzemu izdano. Izvršitveni organi so preiskovalni sodniki (Jueces de Instrucción) na območju, kjer se nahaja premoženje, ki ga je potrebno zavarovati ali odvzeti. Slednjim se potrdila pošiljajo neposredno, če pa organ izdajatelj druge države lokacije premoženja ne pozna, lahko potrdilo posreduje državnemu tožilstvu, ki ga, po določitvi krajevne pristojnosti, posreduje ustreznemu sodišču.²²

Glede (brezplačne) pravne pomoči zagovornika oziroma odvetnika v postopkih evropskega naloga za prijetje in predajo

Kraljevina Nizozemska

Nizozemska je v letu 2004 sprejela specialni zakon, ki ureja prijetje in predajo oseb med državami članicami EU²³ in ki je bil v letu 2016 zaradi implementacije direktive 2013/48/EU noveliran.²⁴ V skladu z nizozemsko ureditvijo ima oseba, ki jo država članica zahteva od Nizozemske, pravico do pomoči odvetnika v državi izdajateljici, o čemer mora biti obveščena pisno. O navedeni pravici zahtevano osebo pouči državni tožilec ali pomočnik državnega tožilca, v izjemnih primerih, ko prisotnosti slednjih ni mogoče zagotoviti, pa tudi policija. Državo izdajateljico o tem, da zahtevana oseba uveljavlja pravico do pomoči odvetnika v državi odreditve, obvesti državni tožilec. Zahtevana oseba ima prav tako pravico do zagovornika, ki jo zastopa v nizozemskem postopku. V primerih, ko Nizozemska zahteva predajo določene osebe od druge države članice, ima zahtevana oseba pravico do odvetnika, ki pomaga zagovorniku v državi izvršitve. Če zahtevana oseba navedeno pravico uveljavlja, ji mora državni tožilec – preko pristojnega organa države izvršitve ali kako drugače – posredovati potrebne informacije.

Pravico do brezplačne pomoči oseb v kazenskem postopku urejata nizozemski kazenski procesni zakon²⁵ ter področni zakon, ki ureja pravno pomoč.²⁶ V skladu z navedenima predpisoma imajo osebe v kazenskem postopku pravico do zagovornika, upravičene pa so tudi do brezplačne pravne pomoči, če to opravičuje njihov materialni položaj. Nizozemska je ocenila, da navedena ureditev zajema tudi vse primere, v katerih Direktiva 2016/1919/EU predvideva možnost brezplačne pravne pomoči, zato zakonodaje za implementacijo navedene direktive ni spreminjala.²⁷

Zvezna republika Nemčija

Nemčija je za implementacijo Direktive 2013/48/EU avgusta leta 2017 sprejela poseben zakon,²⁸ s katerim je novelirala več predpisov. Pri tem je v Zakon o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah²⁹ (v nadaljevanju: IRG) uvrstile nove določbe, na podlagi katerih ima oseba, ki ji je bila v zvezi s postopkom predaje odvzeta prostost, pravico do imenovanja odvetnika v državi odreditve, nemški organi pa jo morajo o tem tudi obvestiti. Za implementacijo Direktive 2016/1919/EU je Nemčija v decembru leta 2019 sprejela poseben zakon, ki je spremenil določbe o obvezni formalni obrambi.³⁰ Z navedenim zakonom je bil že omenjeni IRG dopolnjen tako, da se pravica do zagovornika v kazenskem postopku, ki ga po uradni dolžnosti v okviru obvezne formalne obrambe postavi sodišče, razteza tudi na nemškega odvetnika (ki pomaga zagovorniku zahtevane osebe v državi izvršitve) v primeru, ko prijetje in predajo določene osebe od druge države članice zahteva Nemčija. V zvezi z

navedenim velja izpostaviti, da v Nemčiji za kazenske zadeve ni vzpostavljenega sistema brezplačne pravne pomoči, vendar v določenih primerih zagovornika osumljencu oziroma obdolžencu postavi država ter tudi založi stroške za njegovo plačilo. Kriterij pri tem sicer ni materialno stanje osebe, pač pa predvsem višina zagrožene sankcija oz. dejstvo, da je bila osebi odvzeta prostost. Ali mora osumljenec oziroma obdolženec po koncu kazenskega postopka povrniti navedene stroške, je odvisno od izida zadeve.³¹ Enaka ureditev je torej vzpostavljena tudi glede odvetnika v postopku z evropskim nalogom za prijetje in predajo.

Kraljevina Španija

Španija mednarodno sodelovanje z državami članicami EU ureja v posebnem zakonu,³² ki je bil zaradi implementacije Direktive 2013/48/EU in 2016/1919/EU noveliran leta 2018.³³ Z novelo je bila, med drugim, v zvezi s postopki za prijetje in predajo uvedena pravica do izbire odvetnika v državi odreditve ter dolžnost državnih organov, da osebo, ki jo od Španije zahteva druga država članica, o tem poučijo. Prav tako je bilo določeno, da v primerih, ko oseba, ki jo od druge članice zahteva Španija, uveljavlja pravico do španskega odvetnika, ki pomaga zagovorniku v državi izvršitve, država krije stroške takega odvetnika, če so za to izpolnjeni pogoji po nacionalnem pravu. Pri tem velja izpostaviti, da pravico do brezplačne pravne pomoči zagotavlja že 24. člen španske ustave, dodatne pogoje, predvsem omejitve na podlagi premoženjskega stanja, pa uvaja poseben področni zakon, ki ureja brezplačno pravo pomoč.³⁴

Glede izmenjave podatkov iz kazenskih evidenc

Glede izmenjave podatkov iz kazenskih evidenc pravna ureditev posameznih držav predstavlja predvsem prilagajanje nacionalnih predpisov Okvirnemu sklepu Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami ter Sklepu Sveta 2008/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa 2009/315/PNZ.

Zvezna republika Nemčija

Centralno kazensko evidenco v Nemčiji ureja Zakon o centralni kazenski evidenci in evidenci vzgojnih ukrepov.³⁵ Zakon določa, med drugim, natančna pravila, ki upravljavcu evidence nalagajo evidentiranje podatkov o razkritju podatkov iz evidence. Leta 2011 je Nemčija navedeni zakon novelirala s posebnim zakonom³⁶ s katerim je implementirala Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ. Zakon o centralni kazenski evidenci in evidenci vzgojnih ukrepov tako v šestem oddelku ureja meddržavno izmenjavo podatkov in, posebej, izmenjavo podatkov s članicami EU. Podatki, ki jih Nemčija prejme od drugih držav, se v vpišejo v centralno evidenco, pri čemer za te podatke velja enak režim kot za podatke o ukrepih, ki so jih izrekli nemški organi. Če podatki, pridobljeni od tretjih držav, ne izpolnjujejo pogojev za vpis v evidenco, se hranijo ločeno, dovoljeno pa jih je posredovati tretjim državam, ki te podatke potrebujejo zaradi kazenskega pregona.

Kraljevina Nizozemska

Nizozemska je leta 2012 zaradi potrebe po prilagoditvi svoje nacionalne ureditve sprejela poseben predpis,³⁷ s katerim je implementirala več evropskih predpisov povezanih z varstvom in izmenjavo podatkov glede kaznivih dejanj oziroma mednarodnim sodelovanjem

na tem področju, med drugim tudi Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ o izmenjavi informacij iz kazenske evidence med državami članicami. Tako je dopolnila tudi predpis o vsebini sodnih evidenc³⁸ ter določila pogoje za izmenjavo podatkov iz kazenskih evidenc z drugimi državami, postopek izmenjave, postopek preverjanja pravilnosti podatkov in ravnanja s podatki v primeru, če se ugotovi, da so nepravilni, namen uporabe pridobljenih in posredovanih podatkov, čas hranjenja podatkov ter pogoje posredovanja podatkov tretjim osebam.

Kraljevina Španija

Španija je izmenjavo podatkov iz kazenskih evidenc z državami članicami EU uredila v posebnem področnem zakonu,³⁹ s čemer je tudi implementirala Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ. Izmenjava podatkov s članicami EU poteka preko Centralnega registra obsojencev, zakon pa določa predvsem pogoje izmenjave podatkov in način njihovega posredovanja. Določbe zakona dopolnjujejo določbe posebnega predpisa,⁴⁰ ki ureja vsebino podatkov, ki se vodijo v različnih državnih evidencah in med drugim določa, da se v centralni register obsojencev vpisujejo tudi podatki v zvezi s kazenskimi zadevami, ki jih Španija pridobi od drugih držav.

- **Izjava o skladnosti predloga zakona s pravnimi akti EU in korelacijska tabela pri prenosu direktiv:**

Izvrševanje Uredbe o Eurojustu je urejeno v ZDT-1, torej ob predlogu zakona izjava o skladnosti in korelacijska tabela ni potrebna.

V zvezi z Direktivo 2013/48/EU in Direktivo 2016/1919/EU je bilo oboje že posredovano Evropski komisiji in bodo potrebne le dopolnitve.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) V postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

- ***razlogi za uvedbo novega postopka ali administrativnih bremen in javni interes, ki naj bi se s tem dosegel:***

Predlog zakona uvaja deloma drugačen in poenostavljen postopek mednarodne pravne pomoči oziroma pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah na podlagi pravnega akta Evropske unije, ki se neposredno uporablja in temelji na vzajemnem priznavanju odredb pristojnih organov in neposrednem sodelovanju med pristojnimi organi držav članic Evropske unije.

- ***ukinitev postopka ali odprava administrativnih bremen: /***
- ***spoštovanje načela »vse na enem mestu« ter organ in kraj opravljanja dejavnosti oziroma izpolnjevanja obveznosti: /***
- ***podatki oziroma dokumenti, ki so potrebni za izvedbo postopka in jih bo organ pridobil po uradni dolžnosti, ter način njihovega pridobivanja: /***
- ***ustanovitev novih organov, reorganizacija ali ukinitev obstoječih organov: /***

– *ali bodo zaradi izvajanja postopkov in dejavnosti potrebne nove zaposlitve, ali so izvajalci primerno usposobljeni, ali bodo potrebna dodatno usposabljanje ter finančna in materialna sredstva: /*

– *ali se bodo zaradi ukinitve postopkov in dejavnosti zmanjšala število zaposlenih ter finančna in materialna sredstva: /*

b) Pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

– *dokumentacija, ki jo mora stranka predložiti, povečanje ali zmanjšanje obsega dokumentacije z navedbo razlogov: /*

– *stroški, ki jih bo imela stranka, ali razbremenitev stranke: /*

– *čas, v katerem bo stranka lahko uredila zadevo: /*

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki: /

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo: /

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

– *zaposlenost in trg dela: /*

– *sodno varstvo in učinkovito sodno varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin: /*

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja: /

6.6 Presoja posledic za druga področja: /

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

– *ciljnim skupinam (seminarji, delavnice): /*

– *širši javnosti (mediji, javne predstavitve, spletne predstavitve):*

Predlog zakona je bil 18.12.2020 objavljen na spletnem portalu »e-demokracija«. Drugačna predstavitev sprejetega zakona širši javnosti glede na vsebino ni potrebna.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

– *zagotovitev spremljanja izvajanja predpisa,*

– *organi, civilna družba,*

– *metode za spremljanje doseganja ciljev,*

– *merila za ugotavljanje doseganja ciljev:*

Ministrstvo za pravosodje bo v skladu s svojimi pristojnostmi spremljalo izvajanje predpisa na podlagi objavljene sodne prakse ter v sodelovanju s pristojnimi organi na podlagi njihovih ugotovitev pri izvajanju določb v praksi.

– **časovni okvir spremljanja za pripravo poročil:**

Glede na vsebino Predloga zakona ne bo potrebna priprava poročil. Če bodo v praksi ugotovljene pomanjkljivosti predlaganih določb, bo Ministrstvo za pravosodje to ugotovilo v sodelovanju s pristojnimi organi.

– **roki za pripravo poročil o izvajanju zakona, doseženih ciljih in nadaljnjih ukrepih:**

Glede na vsebino predloga zakona poročila o izvajanju zakona in doseženih ciljih niso potrebna.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Zunanji strokovnjaki oziroma predstavniki pristojnih organov so sodelovali pri strokovnem usklajevanju predloga zakona. Pravne osebe kot take niso sodelovale pri pripravi predloga zakona.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Datum pošiljanja v strokovno usklajevanje: 18. 12. 2020

V razpravo so bili vključeni:

Predlog zakona je bil posredovan Vrhovnemu sodišču Republike Slovenije, Sodnemu svetu, Sodniškemu društvu, Vrhovnemu državnemu tožilstvu, Generalni policijski upravi, Varuhu človekovih pravic, Odvetniški zbornici, Pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, Pravni fakulteti Univerze v Mariboru, Evropski pravni fakulteti Nove univerze, Informacijskemu pooblaščenču in Evropski pravosodni mreži.

Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev:

K 2. členu (prej 3. člen)

Informacijski pooblaščenec ocenjuje, da gre pri posredovanju podatkov za obdelavo osebnih podatkov o določenem ali določljivem posamezniku, ki je bil predmet obravnave v kazenskem postopku. Informacijski pooblaščenec meni, da tako nastane nova zbirka osebnih podatkov, ki jo upravlja Ministrstvo za pravosodje. Predlaga določitev roka hrambe in namena obdelave ali nadomestitev določbe z obveznostjo posredovanja analize namesto osebnih podatkov. *Pripomba ni bila upoštevana. Posredujejo se anonimizirani podatki, ki po 20. točki 1. člena ZVOPOKD ne veljajo za osebne podatke. Pri zbirki ne gre za zbirko osebnih podatkov, zato zanjo ne veljajo omejitve, ki izhajajo iz ZVOPOKD ali GDPR.*

K. 6. členu

Pripomba Vrhovnega državnega tožilstva v zvezi s 6. členom, da naj se ne črta 91. člen, ki se nanaša na sodelovanje z Eurojustom, je bila upoštevana.

Vrhovno državno tožilstvo je predlagalo, da se ohrani šesti odstavek 89. člena ZSKZDČEU-1, ki posameznikom daje pravico, da zahtevo za dostop do podatkov, ki jih obdeluje Eurojust, vložijo pri Vrhovnem državnemu tožilstvu. Ocenilo je še, da bi bilo ustrezno ohrani obveznost obrazložitve zavrnjenih zaprosil Eurojusta iz 92. člena ZSKZDČEU-1, ter da je drugi odstavek 96. člena ZSKZDČEU-1, v katerega predlagatelj sicer ni imel namena poseči,

nepotreben. Pripombe niso bile upoštevane. V skladu z Direktivo (EU) 2016/680 in Zakonom o varstvu osebnih podatkov na področju obravnavanja kaznivih dejanj (ZVOPOKD)⁴¹ vlogo nadzornega organa, na katerega je mogoče nasloviti zahtevo za dostop do podatkov, ki jih obdeluje Eurojust, opravlja Informacijski pooblaščenec (glej tudi obrazložitev k 7. členu). Uredba o Eurojustu tudi ne daje podlage za obveznost po 92. členu, drugi odstavek 96. člena pa še naprej ureja možnost obveščanja kontaktne točke Evropske pravosodne mreže.

K 11. členu (prej 10. člen)

Informacijski pooblaščenec meni, da je na podlagi 61. člena ZVOPOKD za pridobivanje podatkov iz zbirk s področja sodstva in državnega tožilstva, probacije ter iz kazenske evidence določiti dva povezovalna znaka, predlagani spremenjeni 232. člen pa dopušča povezovanje zgolj na podlagi EMŠO. Pripomba ni bila upoštevana. Pojasnjujemo, da 61. člen ZVOPOKD določa uporabo dveh znakov za pridobivanje podatkov iz zbirk v smislu človeške obdelave podatkov (pregledovanje, urejanje itd.), kar je jasno razvidno iz drugega odstavka 61. člena ZVOPOKD. V predlogu gre za avtomatsko povezovanje zbirk z namenom posodabljanja podatkov. Povezovanje z namenom posodabljanja ni smiselno z dvema znakoma, ampak najmanjšim naborom povezovalnih znakov, ki omogočajo enoznačno identifikacijo posameznika. V primeru, ko obstaja EMŠO, zadošča že ta znak, če tega ni, se uporabi ime in priimek ter datum rojstva.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi Predloga zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki, zato tudi ni bilo plačil za ta namen.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

- mag. Lilijana KOZLOVIČ, ministrica za pravosodje
- g. Matic ZUPAN, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje
- g. Zlatko RATEJ, državni sekretar, Ministrstvo za pravosodje
- mag. Nina KOŽELJ, generalna direktorica Direktorata za kaznovalno pravo in človekove pravice, Ministrstvo za pravosodje
- mag. Robert GOLOBINEK, vodja Sektorja za kaznovalno pravo in človekove pravice, Ministrstvo za pravosodje.

⁴¹ Zakon o varstvu osebnih podatkov na področju obravnavanja kaznivih dejanj (Uradni list RS, št. 177/20).

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V drugem odstavku 2. člena Zakona o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (Uradni list RS, št. 48/13, 37/15 in 22/18) se na koncu črta pika in doda besedilo »ter za postopek predaje med Republiko Slovenijo ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na podlagi Sporazuma o trgovini in sodelovanju med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo na eni strani ter Združenim kraljestvom Velika Britanija in Severna Irska na drugi strani.«.

V četrtem odstavku drugega člena se 1. in 10. točka črtata, dosedanje 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 11., 12., 13., 14., 15. in 16. točka pa postanejo 1. do 14. točka. V dosedanji 17. točki, ki postane 15. točka, se pika na koncu nadomesti s podpičjem, dodata pa se novi 16. in 17. točka, ki se glasita:

»16. Direktivo 2013/48/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o pravici do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemu prostosti (UL L 294, 6. 11. 2013, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/48/EU);

17. Direktivo (EU) 2016/1919 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2016 o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje (UL L 297, 4. 11. 2016, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2016/1919/EU).«.

Za petim odstavkom se doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) S tem zakonom se za izvajanje Uredbe (EU) 2018/1805 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. novembra 2018 o vzajemnem priznavanju sklepov o začasem zavarovanju in sklepov o odvzemu (UL L 303, 28. 11. 2018, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1805/EU) določajo razlogi za zavrnitev, pristojnost in oblika potrdila.«.

2. člen

Za 8. členom se doda nov, 8.a člen, ki se glasi:

»Zajem podatkov in statistično poročanje

8.a člen

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije in Vrhovno sodišče Republike Slovenije o postopkih sodelovanja po tem zakonu ministrstvu do konca januarja za preteklo leto pošljeta naslednje podatke v strojno berljivi obliki in v obliki analize:

1. enolični identifikator zadeve;
2. pravna podlaga in oblika mednarodnega sodelovanja;
3. prejeta ali poslana zahteva ter država odreditve oziroma država izvršitve;
4. domači pristojni organ;

5. za fizično osebo, zoper katero se vodi postopek: oznaka, da gre za fizično osebo, državljanstvo, starost oziroma za pravno osebo, zoper katero se vodi postopek: oznaka, da gre za pravno osebo in država sedeža;
6. zakonska označba kaznivega dejanja ali prekrška;
7. faza postopka (prejeta, priznana, zavrnjena, umaknjena, delno izvršena, izvršena ali drugače zaključena zahteva);
8. datum prejema, priznanja ali zavrnitve zahteve, datum izvršitve in zaključka zadeve;
9. vrednost ali ocenjena vrednost začasno zavarovanega oziroma odvzetega premoženja oziroma premoženjske koristi;
10. vrednost oziroma ocenjena vrednost predmetov, premoženja ali premoženjske koristi, kot jo navaja država odreditve;
11. podatek o tem, ali je bila oškodovancu odobrena povrnitev premoženja, odvzetega z izvršitvijo sklepa o odvzemu, in ali je oškodovanec prejel odškodnino ter njena višina.«.

3. člen

V prvem odstavku 17. člena se besedilo »predsednik sodišča« nadomesti z besedilom »preiskovalni sodnik«.

Za drugim odstavkom se doda nov, tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Če zahtevana oseba ob privedbi k preiskovalnemu sodniku izjavi, da želi uveljaviti pravico do izbire odvetnika v državi odreditve, preiskovalni sodnik o tem nemudoma obvesti pristojni organ države odreditve. Preiskovalni sodnik zahtevani osebi posreduje informacije, prejete od pristojnega organa države odreditve, ki ji olajšajo izbiro odvetnika, vključno z informacijami glede upravičenosti do brezplačne pravne pomoči.«.

4. člen

Za prvim odstavkom 19. člena se doda nov, drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Ob prijemu mora policija zahtevano osebo poučiti tudi, da ima v državi odreditve pravico izbrati odvetnika, ki lahko z zagotavljanjem informacij in nasvetov pomaga zagovorniku pri učinkovitem uveljavljanju njenih pravic.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

5. člen

Za 43. členom se doda nov, 43a. člen, ki se glasi:

»Pravice zahtevane osebe

43.a člen

(1) Prijeta zahtevana oseba ima pravico do pravne pomoči odvetnika, ki lahko z zagotavljanjem informacij in nasvetov pomaga zagovorniku, ki jo zastopa v državi izvršitve. Zahtevana oseba je

do navedene pomoči odvetnika upravičena brezplačno pod pogoji in po postopku, ki jih določa zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

(2) Domače sodišče, ki je odredilo nalog, je dolžno po obvestilu pristojnega organa, da želi prijeta zahtevana oseba uveljavljati pravico iz prejšnjega odstavka, posredovati informacije, ki ji olajšajo izbiro odvetnika, vključno z informacijami glede brezplačne pravne pomoči.«.

6. člen

86., 87., 88., 90. in 92. člen se črtajo.

7. člen

89. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Dostop do osebnih podatkov

89. člen

Vsak posameznik ima pravico zahtevati dostop do osebnih podatkov, ki jih Eurojust obdeluje v zvezi z njim, v primeru, če so ti podatki nepravilni ali nepopolni, pa tudi pravico zahtevati popravek, omejitev obdelave in izbris teh podatkov v skladu z akti o ustanovitvi in delovanju Eurojusta, ki urejajo varstvo osebnih podatkov. Zahteva se vloži pri Eurojustu ali pri Informacijskem pooblaščenca, ki jo nemudoma, najpozneje pa v enem mesecu, posreduje Eurojustu.«

8. člen

V 93. členu se za besedo »tožilstvo« črtata vejica in besedilo »in tega zakona o nacionalnem predstavniku Eurojusta«.

9. člen

Za naslovom 20. poglavja se doda nov, 199.a člen, ki se glasi:

»Uporaba določb 20., 21., 22. in 23. poglavja

199.a. člen

»Določbe 20., 21., 22. in 23. poglavja se uporabljajo za priznanje in izvršitev odločb držav, ki jih ne zavezuje Uredba 2018/1805/EU, ter za posredovanje odločb domačega sodišča tem državam.«.

10. člen

Za 224. členom se doda novo, 24. poglavje in novi, 224.a, 224.b, 224.c in 224.č člen, ki se glasijo:

»24. poglavje
Priznanje in izvršitev sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu

Uporaba določb tega poglavja

224.a člen

To poglavje za izvajanje Uredbe 2018/1805/EU določa razloge za zavrnitev priznanja in izvršitve sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu premoženja, pristojnost organov za priznanje in izvršitev navedenih sklepov ter obliko potrdila o začasnem zavarovanju in potrdila o odvzemu.

Razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve

224.b člen

(1) Sklep o začasnem zavarovanju ali sklep o odvzemu se ne prizna in izvrši, če se nanaša na ravnanje, ki ni kaznivo dejanje po pravu Republike Slovenije, razen če Uredba 2018/1805/EU določa drugače.

(2) Pred zavrnitvijo priznanja in izvršitve se pristojni organ posvetuje z organom izdajateljem v skladu z drugim odstavkom 8. člena oziroma drugim odstavkom 19. člena Uredbe 2018/1805/EU.

Pristojnost

224.c člen

(1) Za odločitev o priznanju in izvršitev sklepov o začasnem zavarovanju in sklepov o odvzemu, ki jih v priznanje in izvršitev Republiki Sloveniji posreduje druga država izdajateljica, je pristojen preiskovalni sodnik.

(2) Kadar za izvršitev sklepa iz prejšnjega odstavka na podlagi smiselne uporabe določb zakona, ki ureja kazenski postopek, ni pristojno sodišče, pač pa drug organ, preiskovalni sodnik sklep pošlje v izvršitev temu organu.

(3) Krajevna pristojnost domačega sodišča se določi po kraju, kjer je predmet ali premoženje, ki ga je treba začasno zavarovati ali odvzeti. Če je v potrdilu navedenih več predmetov ali vrst premoženja, je krajevno pristojno za odločitev tisto sodišče, ki je pristojno po prvem navedenem predmetu ali premoženju.

(4) Če se krajevne pristojnosti ne da določiti po prejšnjem odstavku, se določi po stalnem ali začasnem prebivališču osebe, zoper katero je odrejeno začasno zavarovanje ali odvzem, za pravno osebo pa se določi po sedežu; če ima podružnico, pa po kraju, kjer ima podružnico.

(5) Če se pristojnega sodišča ne da določiti po določbah tretjega in četrtega odstavka, je pristojno Okrožno sodišče v Ljubljani.

Oblika potrdila

224.č člen

Potrdila o začasnem zavarovanju in potrdila o odvzemu morajo biti izdana na obrazcih iz Priloge 1 in Priloge 2 Uredbe 2018/1805/EU.«.

11. člen

V naslovu 232. člena se črta beseda »posredovanih«.

Dodajo se novi prvi, drugi, tretji in četrti odstavek, ki se glasijo:

»(1) Centralni organ za namene preverjanja točnosti obdelanih podatkov in zakonitosti izvajanja tega dela zakona ter obveščanja pristojnih organov Republike Slovenije, držav članic Evropske unije in Evropske unije upravlja evidenco posredovanih in prejetih zaprosil, odgovorov na zaprosila, obvestil ter drugih sporočil, izmenjanih s pristojnimi organi drugih držav članic oziroma pristojnim organom Evropske unije.

(2) V evidenci iz prejšnjega odstavka se obdelujejo podatki o fizični oziroma pravni osebi, na katero se nanaša sporočilo (ime in priimek oziroma naziv, rojstni datum, datum in kraj rojstva, državljanstvo, podatki o prebivališču oziroma sedežu), izmenjani podatki iz kazenskih evidenc, podatki o pošiljatelju in prejemniku sporočila ter vsebina sporočila.

(3) Evidenca iz prvega odstavka se za namen obdelave sporočil na podlagi imena in priimka ter rojstnega datuma oziroma prek enotne matične številke občana (EMŠO) lahko povezuje s kazensko evidenco po zakonu, ki ureja izvrševanje kazenskih sankcij, za namen zagotovitve točnosti ali pridobitve matičnih podatkov o subjektu zaprosila pa na podlagi istih meril s centralnim registrom prebivalstva po zakonu, ki ureja prijavo prebivališča.

(4) Osebni podatki določenega posameznika iz evidence iz prvega odstavka se hranijo pet let po zaključku zadeve, nato pa se arhivirajo.«.

Dosedanji prvi, drugi, tretji in četrti odstavek postanejo peti, šesti, sedmi in osmi odstavek.

12. člen

V drugem odstavku 235. člena se besedilo »z uporabo enotne standardizirane oznake, ki je določena v obrazcu, ki je Priloga 16« nadomesti z besedilom »z uporabo enotnih standardiziranih oznak, ki so določene v obrazcih, ki sta Priloga 15 in Priloga 16«.

V četrtem odstavku se besedilo »obrazcu iz Priloge 16« nadomesti z besedilom »obrazcih iz Priloge 15 in Priloge 16«.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

13. člen

Postopki s potrdili iz Priloge 11 in Priloge 12, posredovanimi pred 19. decembrom 2020, se za države, ki jih zavezuje Uredba 2018/1805 EU, dokončajo po določbah 20., 21., 22. in 23. poglavja zakona.

14. člen

Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije in Vrhovno sodišče Republike Slovenije do vzpostavitve pogojev za informatizirano obdelavo podatkov iz novega 8.a člena o postopkih sodelovanja po tem zakonu ministrstvu pošljeta podatke le v obliki analize.

15. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu (2. člen ZSKZDČEU-1):

V drugem odstavku 2. člena ZSKZDČEU-1 se doda besedilo, v skladu s katerim se določbe ZSKZDČEU-1 smiselno uporabljajo tudi za postopke prijetja in predaje med Republiko Slovenijo in Združenim kraljestvom. Kot je bilo pojasnjeno v točki 1.5. v Uvodu, se za navedene postopke sicer neposredno uporabljajo določbe Sporazuma, mednarodnih konvencij in drugih mednarodnih pogodb, ki prevladajo nad določbami naše zakonodaje. Če pa določeno vprašanje z navedenimi akti ni urejeno, pa se na podlagi predlaganega drugega odstavka 2. člena smiselno uporabljajo določbe ZSKZDČEU-1, predvsem njegovega II. dela. Razlog za takšno ureditev je, kot je prav tako že bilo pojasnjeno v Uvodu, da Sporazum in Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje in predajo (ki je bil implementiran z določbami ZSKZDČEU-1), postopek predaje glede bistvenih vprašanj urejata enako.

Ob tem pa je potrebno opozoriti na 83. člen Sporazuma, ki ob ustrezni deklaraciji EU v imenu držav članic omogoča zavrnitev predaje lastnih državljanov. Republika Slovenija je EU sporočila, da naj v njenem imenu poda deklaracijo k izvajanju 83. člena Sporazuma, ki bo njenim izvršitvenim pravosodnim organom omogočila zavrnitev predaje lastnih državljanov Združenemu kraljestvu. Okvirni sklep o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje na drugi strani ne dovoljuje zavrnitve predaje osebe zgolj zato, ker je ta državljan države, ki odloča o predaji. Iz tega razloga je bil spremenjen 47. člen Ustave Republike Slovenije, ki je zavrnitev predaje lastnih državljanov omejil v primerih, če taka obveznost izhaja iz mednarodne pogodbe, s katero Republika Slovenija v skladu z določbami prvega odstavka 3.a člena Ustave Republike Slovenije prenaša izvrševanje dela suverenih pravic na mednarodno organizacijo. Glede na to, da Sporazum ni mednarodna pogodba, s katero bi Republika Slovenija prenesla izvrševanje dela suverenih pravic na mednarodno organizacijo in glede na deklaracijo, ki jo je EU v imenu Republike Slovenije podala k 83. členu Sporazuma, ustavni razlog zavrnitve predaje državljanov Republike Slovenije ostaja zavrnitveni razlog za predajo Združenemu kraljestvu. Posledično se v postopkih predaje na podlagi navedenega Sporazuma (smiselno) ne uporablja zagotovilo za predajo zaradi izvedbe postopka na podlagi drugega odstavka 14. člena zakona, prav tako pa se ne uporablja fakultativni razlog za zavrnitev predaje osebe iz 3. točke 11. člena zakona.

V četrtem odstavku 2. člena ZSKZDČEU-1 je predlagano črtanje 1. in 10. točke, ki kot podlagi za sodelovanje po tem zakonu navajata Sklep Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala, zadnjič spremenjenim s Sklepom Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala ter Sklep Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala. Razlog je prenovljena ureditev Eurojusta v Uredbi o Eurojustu, ki se uporablja od 12. 12. 2019.

Zaradi črtanja izpostavljenih pravnih aktov Evropske unije je predlagano tudi preštevilčenje preostalih točk četrtega odstavka 2. člena ZSKZDČEU-1.

Predlagana sta nova 16. in 17. točka četrtega odstavka 2. člena ZSKZDČEU-1, ki med akte Evropske unije, v skladu s katerimi poteka mednarodno sodelovanje po ZSKZDČEU-1, vključujeta tudi Direktivo 2013/48/EU in Direktivo 2016/1919/EU, ki urejata pravice oseb v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje.

Direktiva 2013/48/EU, ki določa pravico do dostopa do odvetnika v kazenskem postopku in v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje ter pravici do obvestitve tretje osebe ob odvzemu prostosti in do komunikacije s tretjimi osebami in konzularnimi organi med odvzemu prostosti, je pričela veljati 26. 11. 2013, države članice pa so morale zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, sprejeti do 27. 11. 2016.

Direktiva 2016/1919/EU o brezplačni pravni pomoči za osumljene in obdolžene osebe v kazenskem postopku ter za zahtevane osebe v postopku na podlagi evropskega naloga za prijetje je pričela veljati 24. 11. 2016, države članice pa so morale zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, sprejeti do 25. maja 2019.

Republika Slovenija je v zvezi z obema direktivama ocenila, da nacionalna zakonodaja ustrezno zagotavlja pravice, ki jih določata direktivi, zato je Evropsko komisijo ustrezno obvestila o implementaciji Direktive 2013/48/EU in Direktive 2016/1919/EU. ZSKZDČEU-1 pri tem ni bil spremenjen zgolj zaradi navedbe direktiv med akti, v skladu s katerimi poteka mednarodno sodelovanje. Ne glede na navedeno pa se je izkazalo, da je zaradi zagotavljanja pravic v postopkih na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki jih zagotavljata direktivi, ZSKZDČEU-1 potrebno dopolniti, kot izhaja iz 3., 4. in 5. člena predloga zakona.

Predlagan je nov šesti odstavek 2. člena ZSKZDČEU-1, ki napoveduje, da ta zakon ureja tudi izvajanje Uredbe 2018/1805/EU. Uredba ureja vzajemno priznavanje sklepov o začasem zavarovanju in sklepov o odvzemu. Uredba velja od 18. 12. 2018, uporablja pa se od 19. 12. 2020, in sicer neposredno, ne glede na prenos v nacionalno ureditev. Kljub temu pa je za njeno ustrezno izvajanje treba določiti pristojne organe in ostala potrebna pravila, kot izhaja iz 9. člena predloga zakona, ki uvaja novo 24. poglavje ZSKZDČEU-1.

K 2. členu (novi 8.a člen ZSKZDČEU-1):

Vzpostavlja se pravna podlaga za zajem podatkov in letno statistično poročanje glede mednarodnega sodelovanja na podlagi ZSKZDČEU-1 za namen spremljanja sodelovanja z drugimi državami članicami EU. K poročanju statističnih podatkov zavezuje 35. člen Uredbe 2018/1805/EU, ki ureja pošiljanje statističnih podatkov Evropski komisiji.

Dodatno bosta predlagani zajem podatkov in priprava statistik lahko uporabljena tudi zaradi systemskega spremljanja neposrednega mednarodnega sodelovanja med državnimi tožilstvi in sodišči Republike Slovenije in drugih držav članic ter zagotavljanja podatkov za poročanje o izvajanju mednarodne pravne pomoči po drugih mednarodnih instrumentih. V okviru ocenjevalnih mehanizmov posameznih mednarodnih konvencij, ki urejajo tudi mednarodno pravno pomoč, je treba podatke sporočati v okviru ocenjevanj skladnosti s konvencijami. Mednarodne konvencije, ki urejajo pravno pomoč, so na primer Konvencija združenih narodov proti korupciji, Civilnoppravna in Kazenskopravna konvencija o korupciji Sveta Evrope, Konvencija Sveta Evrope o pranju, odkrivanju, zasegu in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, in o financiranju terorizma, Mednarodna konvencije o zatiranju financiranja terorizma in Konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Evropske unije, v skladu s 34. členom Pogodbe o Evropski uniji.

Podatki in statistična poročila se posredujejo Ministrstvu za pravosodje, ki jih bo lahko uporabilo tako za namen priprave poročil za Evropsko komisijo, za posredovanje podatkov koordinatorjem ocenjevanj po mednarodnih konvencijah, nenazadnje pa tudi za systemsko spremljanje področja izvajanja mednarodne pravne pomoči oziroma sodelovanja in priprave

ustreznih zakonskih predlogov za spremembe na tem področju, če bi iz podatkov izhajala potreba po spremembah.

Vrhovno sodišče Republike Slovenije in Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije bosta na podlagi predloga zagotovila ustrezno evidentiranje mednarodnega sodelovanja sodišč oziroma državnih tožilstev in enkrat letno (do konca januarja za prejšnje leto, prvič torej leta 2022) Ministrstvu za pravosodje posredovala anonimizirane podatke iz svojih evidenc. Način posredovanih podatkov bo omogočal nadaljnje obdelave po posameznih kriterijih (npr. po državi, po vrsti (členu) kaznivega dejanja, pravni podlagi mednarodne pomoči itd.).

Na podlagi predlaganega novega 8.a člena ZSKZDČEU-1 se posredujejo naslednji podatki v strojno berljivi obliki (vrednosti ločene z vejico):

1. Enolični identifikator zadeve. Posreduje se identifikator zadeve, ki omogoča spremljanje stanja zadev tudi med različnimi poročili posameznega organa. Identifikator, ki se posreduje, je lahko na primer zgoščena (*hash*) vrednost opravilne številke zadeve ali drug ustrezen identifikator.
2. Pravna podlaga za mednarodno sodelovanje. Posreduje se podatek o členu tega zakona, ki predstavlja podlago za mednarodno sodelovanje.
3. Prejeta ali posredovana zahteva ter država odreditve oziroma država izvršitve. Posreduje se podatek o tem, ali gre za zadevo, ki se je začela na podlagi zaprosila tujega organa določene države ali na podlagi zaprosila domačega organa (vhodna oziroma izhodna zahteva).
4. Domači pristojni organ. Posreduje se podatek o organu v Republiki Sloveniji, ki je pristojen za obravnavo zahteve (pri vhodnih zahtevah) oziroma o domačem organu, za katerega se je zahteva poslala (pri izhodnih zadevah). Navede se pristojno državno tožilstvo oziroma sodišče.
5. Podatek o tem, ali se postopek vodi zoper fizično ali pravno osebo. Posredujejo se psevdonimizirani podatki, ki ne omogočajo enostavne identifikacije fizične ali pravne osebe, omogočajo pa statistične analize zahtev za mednarodno pravno pomoč.
6. Zakonska označba kaznivega dejanja ali prekrška. Posreduje se podatek o kaznivem dejanju ali prekršku, na katerega se nanaša zahteva. Pri izhodnih zahtevah se navede kaznivo dejanje ali prekršek po Kazenskem zakoniku ali drugem slovenskem predpisu, pri dohodnih zahtevah pa kaznivo dejanje, kot je navedeno v zahtevi.
7. Faza postopka. Posreduje se podatek, ali je zahteva prejeta, priznana, zavrnjena, umaknjena, delno izvršena, izvršena ali drugače zaključena.
8. Datum 1) prejema, 2) priznanja ali zavrnitve zahteve, 3) datum izvršitve in 4) zaključka zadeve. Posredujejo se datumi za vse navedene faze postopka.
9. Vrednost ali ocenjena vrednosti začasno zavarovanega oziroma odvzetega premoženja oziroma premoženjske koristi. Posreduje se znesek in oznaka valute.
10. Vrednost oziroma ocenjena vrednosti predmetov, premoženja ali premoženjske koristi, kot jo navaja država odreditve. Posreduje se znesek in oznaka valute.
11. Podatek o tem, ali je bila oškodovancu v skladu z 29. členom Uredbe 2018/1805/EU odobrena povrnitev premoženja, odvzetega z izvršitvijo sklepa o odvzemu, in ali je oškodovanec prejel odškodnino ter njena višina. Posredujejo se trije podatki, prvi je podatek (da/ne) glede odobritve povrnitve premoženja, podatek o prejemu odškodnine (da/ne) in podatek o višini odškodnine (znesek in oznaka valute).

Vrhovno sodišče Republike Slovenije in Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije podatke prikažeta tudi kumulativno (v obliki analize) in sicer:

- skupno število prejetih oziroma poslanih zahtevkov po državah ter po kaznivih dejanjih,

- skupno število prejetih oziroma poslanih zahtevkov po posameznem tožilstvu oziroma sodišču,
- število priznanih oziroma zavrnjenih ter izvršenih oziroma neizvršenih prejetih in poslanih zahtevkov,
- prikaz trajanja od prejema oziroma pošiljanja do obvestila o priznanju oziroma zavrnitvi ter izvršitve oziroma neizvršitve po ustreznih časovnih enotah (npr. teden, mesec, 3 meseci, 6 mesecev, 12 mesecev, 24 mesecev, več kot 24 mesecev),
- skupna vrednost zahtevanega oziroma izvršenega začasnega zavarovanja, odvzema oziroma povračila oškodovancu glede na prejete ali poslane zahtevke po Uredbi 2018/1805/EU.

K 3. členu (17. člen ZSKZDČEU-1):

V skladu s predlogom zakona mora osebi, zahtevani na podlagi evropskega naloga za prijetje in predajo, v času trajanja odvzema prostosti zagovornika po uradni dolžnosti postaviti preiskovalni sodnik in ne predsednik senata, kot določa veljavni prvi odstavek 17. člena. S tem se ureditev v ZSKZDČEU-1 usklajuje z ureditvijo v osmem odstavku 524. člena ZKP.

V skladu s četrnim odstavkom 10. člena Direktive 2013/48/EU ima pristojni organ v državi izvršitve dolžnost obvestiti osebo, zahtevano na podlagi evropskega naloga za prijetje, ki ji je bila odvzeta prostost, o pravici do izbire odvetnika v državi odreditve. Vloga takega odvetnika je zagotavljanje informacij in nasvetov odvetniku (zagovorniku), ki zahtevano osebo zastopa v izvršitveni državi članici. Če zahtevana oseba želi uveljavljati pravico do odvetnika v državi odreditve, je pristojni organ v državi izvršitve v skladu s petim odstavkom 10. člena navedene direktive dolžan nemudoma obvestiti pristojni organ v državi odreditve, slednji pa mora brez nepotrebnega odlašanja zagotoviti informacije, s katerimi zahtevani osebi olajša izbiro odvetnika.

V skladu z drugim odstavkom 5. člena Direktive 2016/1919/EU imajo odreditvene države članice dolžnost, da v primerih evropskega naloga za prijetje in predajo zagotovijo brezplačno pomoč odvetnika, ki bo pomagal odvetniku (zagovorniku) v izvršitveni državi članici, lahko pa, v skladu z tretjim odstavkom 5. člena direktive, brezplačnost take pomoči omejijo glede na materialni položaj zahtevane osebe.

Glede na navedene določbe Direktive 2013/48/EU je predlagan nov tretji odstavek 17. člena ZSKZDČEU-1, ki za primere, ko prijetje in predajo osebe od Republike Slovenije zahteva druga država članica Evropske unije, določa, da mora pristojni organ odreditvene države o tem, da zahtevana oseba želi izkoristiti pravico do izbire odvetnika v državi odreditve, obvestiti preiskovalni sodnik. Preiskovalni sodnik mora zahtevani osebi prav tako prenesti informacije, ki mu jih je posredoval pristojni organ države odreditve, in ki zahtevani osebi olajšajo izbiro odvetnika, nima pa dolžnosti, da zahtevani osebi take informacije priskrbi, če mu jih pristojni organ države odreditven ne posreduje. Brezplačno pravno pomoč v skladu s 5. členom Direktive 2016/1919/EU zagotavlja država odreditve v skladu s svojimi predpisi, preiskovalni sodnik pa zahtevani osebi prenese tudi informacije glede brezplačne pravne pomoči.

K 4. členu (19. člen ZSKZDČEU-1):

Iz razlogov, pojasnjenih ob 3. členu predloga zakona, je predlagan tudi novi drugi odstavek 19. člena ZSKZDČEU-1, ki policiji nalaga, da osebo, katere prijetje in predajo od Republike

Slovenije zahteva druga država članica Evropske unije, ob odvzemu prostosti v skladu s četrtem odstavkom 10. člena Direktive 2013/48/EU obvesti o pravici do izbire odvetnika v državi odreditve.

K 5. členu (novi 43.a člen ZSKZDČEU-1):

Zaradi določb direktiv, pojasnjenih ob 3. členu predloga zakona, je treba urediti tudi položaje, ko pomoč odvetnika v državi odreditve uveljavlja oseba, katere prijetje in predajo od druge države članice zahtevajo pristojni organi Republike Slovenije. Zato je predlagan novi 43.a člen ZSKZDČEU-1, ki ureja pravico do izbire odvetnika v Republiki Sloveniji v skladu s četrtem odstavkom 10. člena Direktive 2013/48/EU, dolžnost obveščanja pristojnega organa države odreditve v skladu s petim odstavkom 10. člena Direktive 2013/48/EU, ter pravico do brezplačne pravne pomoči odvetnika v Republiki Slovenije v skladu s drugim odstavkom 5. člena Direktive 2016/1919/EU v primerih, ko prijetje in predajo osebe zahteva Republika Slovenija.

Predlagani drugi odstavek določa, da mora domače sodišče, ki je odredilo nalog za prijetje in predajo, po prejemu obvestila države izvršitve, da želi prijeta oseba uveljavljati pravico do izbire odvetnika v Republiki Sloveniji, tej osebi posredovati informacije, ki ji olajšajo izbiro odvetnika. Informacije lahko vključujejo, na primer, seznam kontaktnih podatkov odvetnikov, ki se ukvarjajo s kazenskim pravom, govorijo jezik zahtevane osebe in delujejo na območju sodišča, pred katerim poteka postopke. Zahtevani osebi je potrebno posredovati tudi podatke o brezplačni pomoči v obsegu, kot jo predvideva zakon, ki ureja brezplačno pravno pomoč.

Brezplačno pravno pomoč ureja Zakon o brezplačni pravni pomoči⁴² (v nadaljevanju: ZBPP). ZBPP v 7. členu pravico do brezplačne pomoči omejuje na sodno varstva pred vsemi sodišči splošne pristojnosti in specializiranimi sodišči v Republiki Sloveniji, pred Ustavnim sodiščem Republike Slovenije in pred vsemi organi, institucijami ali osebami v Republiki Sloveniji, ki so pristojne za izvensodno poravnavanje sporov (prvi odstavek) ter na postopke pred mednarodnimi sodišči ali arbitražami (drugi odstavek).

V primerih, ko Republika Slovenija zahteva predajo določene osebe, poleg domačega kazenskega postopka (v katerem lahko ima oseba pravico do brezplačne pravne pomoči zagovornika na podlagi ZBPP) poteka tudi postopek prijete in predaje v tuji državi članici Evropske unije, ki ga ZBPP ne zajema. Za implementacijo drugega odstavka 5. člena Direktive 2016/1919/EU je zato v prvem odstavku 43.a člena izrecna podlaga za dodelitev pravne pomoči odvetnika, ki z zagotavljanjem informacij in nasvetov pomaga odvetniku (zagovorniku), ki zahtevano osebo zastopa v državi članici Evropske unije, od katere Republika Slovenija zahteva prijetje in predajo.

K 6. členu (črtanje 86., 87., 88., 90. in 92. člena ZSKZDČEU-1):

Kot izhaja iz obrazložitve k 1. členu predloga zakona, je Uredba o Eurojustu, ki se uporablja neposredno, nadomestila prej veljavna sklepa, ki sta urejala ustanovitev in delovanje navedene agencije ter sodelovanje pristojnih organov držav članic. V delu, kjer so potrebne določbe za prenos v domači zakonodaji, je to na podlagi navedene uredbe v pretežnem delu urejeno v 67.a do 71. členu ZDT-1, saj so opredeljeni nacionalni člani, pogoji, obdobje ter postopek njihovega imenovanja, prenehanje imenovanja, pooblastila in pravice ter tudi sodelovanje pristojnih organov.

⁴² Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 23/08, 15/14 – odl. US in 19/15.

Glede na to, da v skladu z drugim odstavkom 71. člena ZDT-1 nacionalni sistem za usklajevanje dejavnosti Eurojusta določi generalni državni tožilec s splošnim navodilom po predhodnem mnenju Državnotožilskega sveta in ga objavi na spletnih straneh državnega tožilstva (Splošno navodilo generalnega državnega tožilca je bilo objavljeno 1. 12. 2020),⁴³ ureditev v ZSKZDČEU-1 v tem delu ni več potrebna, zato je predlagano črtanje 86., 87., 88., 90. in 92. člena.

Za sodelovanje z Eurojustom se neposredno uporablja Uredba o Eurojustu, večino določb za izvajanje uredbe pa ureja ZDT-1. Kljub temu pa v ZSKZDČEU-1 ostajajo 89. člen (čeprav v nekoliko spremenjeni obliki), 91. člen, 93. člen ter 96. člen, saj urejajo vprašanja, ki jih ne ureja uredba, ne ZDT-1. V 91. členu se tako ohranja možnost, da policija vloži zaprosilo za pomoč preko pristojnega pravosodnega organa, medtem ko se v 96. členu ohranja pravna podlaga za sodelovanje nacionalnega predstavnika Eurojusta in kontaktne točke Evropske pravosodne mreže.

K 7. členu (89. člen ZSKZDČEU-1)

Veljavni 89. člen je v šestem odstavku določal, da je organ, pri katerem se vloži zahteva za dostop do osebnih podatkov, ki jih Eurojust obdeluje v zvezi z vlagateljem, tudi Vrhovno državno tožilstvo RS. Pravico do vložitve takšne zahteve daje Uredba (EU) 2018/1725 v 80. členu, medtem ko postopek vložitve in pristojne organe za sprejem takšne vloge določa 31. člen Uredbe (EU) 2018/1727. Uredba (EU) 2018/1727 določa, da je ta organ nacionalni nadzorni organ, Uredba (EU) 2018/1725 pa v 22. točki 3. člena določa, da je nacionalni nadzorni organ neodvisni javni organ, ki ga ustanovi država članica na podlagi 51. člena Uredbe (EU) 2016/679 ali 41. člena Direktive (EU) 2016/680. Direktivo (EU) 2016/680 je Republika Slovenija v svoj pravni red prenesla z Zakonom o varstvu osebnih podatkov na področju obravnavanja kaznivih dejanj (ZVOPOKD), ki za nadzorni organ določa Informacijskega pooblaščenca (glej 16. točko 4. člena in 75. člen). V 89. členu zakona se izrecno določijo Informacijskega pooblaščenca kot nadzornega organa, ki je pristojen za sprejem zahtev posameznikov, doseže enaka posledica, kot bi nastala ob črtanju veljavnega člena, vendar je določba potrebna predvsem z vidika večje jasnosti.

Izraz »začasna prepoved dostopa« iz veljavnega petega odstavka 89. člena je nadomeščen z izrazom »omejitev obdelave«, ki je skladen s terminologijo, ki jo uvajata Uredba 2016/679 in ZVOPOKD, uporablja pa se tudi v 80. členu Uredbe (EU) 2018/1725. Omejitev obdelave pomeni označevanje shranjenih osebnih podatkov zaradi omejevanja njihove obdelave v prihodnosti.

K 8. členu (93. člen ZSKZDČEU-1):

ZSKZDČEU-1 določa, da se v postopku dogovora o napatitvi sodnika za zvezi iz Republike Slovenije v imenu Eurojusta v tretjo državo smiselno uporabljajo določbe ZDT-1 in ZSKZDČEU-1 o nacionalnem predstavniku.

⁴³ Povezava do splošnega navodila generalnega državnega tožilca: https://www.dt-rs.si/files/documents/EUROJUST_1.12.2020.pdf

⁴⁴ Uradni list RS, št. 139/20.

⁴⁵ UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1 in UL L št. 127 z dne 23. 5. 2018, str. 2 – popr..

Glede na črtanje določb, ki se nanašajo na nacionalnega predstavnika Eurojust v tem zakonu pa je potrebno tudi črtanje sklica na te določbe.

Gre za vsebino, ki jo na podlagi Uredbe o Eurojustu ureja ZDT-1 (od novele ZDT-1D)⁴⁴ s tam predvidenim Splošnim navodilom generalnega državnega tožilca. V ZDT-1 in v sodniški organizacijski zakonodaji pa ni določena smiselna uporaba določb ZDT-1 za primer napotitve sodnika za zvezo v imenu Eurojusta v tretjo državo, zato mora ta del ureditve ostati v ZSKZDČEU-1.

K 9. členu (199. a člen ZSKZDČEU-1):

Uredba 2018/1805/EU v 39. členu določa, da za sodelovanje med državami članicami, ki jih zavezuje, nadomešča Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o zasegu premoženja ali dokazov v Evropski in Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi. V 56. in 57. točki recitala Uredbe 2018/1805/EU je navedeno, da Uredba ne zavezuje Irske in Danske.

Določbe 20.–23. poglavja se bodo skladno z novo določbo 199.a člena uporabljale le še za postopke sodelovanja z Irsko in Dansko, ki ju Uredba 2018/1805/EU ne zavezuje.

V skladu s prehodno določbo se bodo na tej podlagi zaključili tudi postopki, začetni pred 19.12.2020.

K 10. členu (novo 24. poglavje in členi 224.a do 224.č ZSKZDČEU-1):

Predlagano je novo 24. poglavje ZSKZDČEU-1, ki ureja izvajanje Uredbe 2018/1805/EU v zvezi s sklepi o začasnem zavarovanju in sklepi o odvzemu.

Uredba 2018/1805/EU nadomešča določbe Okvirnega sklepa Sveta 2003/577/PNZ, ki so bile v naš pravni red prenesene v 20. in 21. poglavju ZSKZDČEU-1, in Okvirnega sklepa Sveta 2006/783/PNZ, ki so bile v naš pravni red prenesene v 22. in 23. poglavju ZSKZDČEU-1. Vendar se bodo določbe 20. do 23. poglavja v uporabljale še naprej za sodelovanje s pristojnimi organi Irske in Danske, ki ju Uredba ne zavezuje (ter za zahteve, posredovane pred 19. 12. 2020, v skladu s prehodno določbo). Zaradi večje jasnosti so bile določbe, povezane z izvrševanjem Uredbe 2018/1805/EU, zato umeščene v novo poglavje.

Uredba 2018/1805/EU se uporablja neposredno, kar pomeni, da 24. poglavje ZSKZDČEU-1 ureja zgolj vprašanja, ki jih uredba prepušča v urejanje državam članicam (na primer ali bo Republika Slovenija v skladu z drugim odstavkom 3. člena uredbe priznanje in izvršitev sklepa o začasnem zavarovanju ali sklepa o odvzemu pogojevala s tem, da dejanja, za katera je bil takšen sklep izdan, predstavljajo kaznivo dejanje po našem pravu – dvojna kaznivost) oziroma specifična vprašanja v zvezi z slovenskim pravosodnim sistemom (na primer vprašanje pristojnosti). V drugih primerih ZSKZDČEU-1 določb Uredbe 2018/1805/EU, ki neposredno zavezujejo slovenske organe, ne povzema.

Določbe uredbe so prav tako hierarhično nadrejene določbam ZSKZDČEU-1. Kolikor tako zakon kot uredba urejata določeno vprašanje, se uporabijo določbe uredbe. Tako izhaja tudi iz prvega odstavka 2. člena ZSKZDČEU-1, ki določa, da se določbe zakona ne uporabljajo za vprašanja sodelovanja v kazenskih zadevah, ki so drugače urejena s pravnim aktom

Evropske unije, ki se neposredno uporablja, ali z mednarodno pogodbo. Tako se, na primer, ne glede na določbo 7. člena ZSKZDČEU-1, da stroške pri izvajanju določb po ZSKZDČEU-1 krijejo državni organi ali nosilci javnih pooblastil, ki so pristojni za izvrševanje ukrepov po notranjem pravu Republike Slovenije, v postopkih, ki jih ureja Uredba 2018/1805/EU, uporablja njen 31. člen, v skladu s katerim lahko izvršitveni organ organu izdajatelju predlaga delitev stroškov, kadar se pred izvršitvijo sklepa o začasnem zavarovanju ali sklepa o odvzemu ali po njej zdi, da bi zaradi izvršitve sklepa nastali visoki ali izredni stroški. Navedeno, *mutatis mutandis*, velja tudi glede drugih določb ZSKZDČEU-1 in tudi določb drugih predpisov. V kolikor Uredba 2018/1805/EU določenega vprašanja ne ureja, pa je slovenske predpise potrebno razlagati tako, da ne nasprotujejo določbam in ciljem uredbe.

Glede na to, da se določb uredb ne prenaša v nacionalni pravni red, pač pa se uredi le njihovo izvrševanje, je v prvem odstavku predlaganega **224.a člena ZSKZDČEU-1** v zvezi s vsebino novega poglavja določeno, da gre za izvedbene določbe.

V predlaganem **novem 224.b členu ZSKZDČEU-1** je glede na Uredbo 2018/1805/EU določen dodatni razlog za zavrnitev priznanja in izvršitve. Uredba sicer razloge za zavrnitev priznanja in izvršitve taksativno našteva v 8. členu, vendar na dveh mestih prepušča državam članicam Evropske unije, da s podajo izjav določijo še dodatni pogoj: v prvem odstavku 3. člena Uredba 2018/1805/EU predpisuje katalog kaznivih dejanj, v zvezi s katerimi se ne preverja dvojna kaznivost, v drugem odstavku istega člena pa za kazniva dejanja, ki niso navedena v katalogu, dopušča državam članicam, da priznanje in izvršitev sklepa o začasnem zavarovanju ali sklepa o odvzemu pogojujejo s tem, da je dejanje, za katero je bil sklep izdan, kaznivo dejanje tudi po pravu države izvršiteljice. Republika Slovenija je takšno izjavo podala, zato je v prvem odstavku predlaganega 224.b člena ZSKZDČEU-1 določeno, da se sklepa ne prizna in izvrši, če se nanaša na ravnanje, ki ni kaznivo dejanje po pravu Republike Slovenije, razen če Uredba 2018/1805/EU določa drugače (omenjeni katalog).

Uredba 2018/1805/EU v prvem odstavku 4. člena in prvem odstavku 14. člena načeloma določa, da se sklepi o začasnem zavarovanju in sklepi o odvzemu v priznanje in izvršitev drugi državi članici posredujejo le v obliki potrdil, ki sta prilogi uredbe, vendar pa v drugih odstavkih obeh členov uredba državam članicam dopušča predložitev izjav, v katerih navedejo, da lahko pristojni organ v posameznem primeru zahteva, da je potrdilo treba priložiti tudi izvirnik sklepa (obveznost prevoda ostaja tudi v tem primeru le za potrdilo). Čeprav je Republika Slovenija podala takšno izjavo, pa posebnega zavrnilnega razloga ni treba določiti, saj bo zahtevo mogoče zavrniti iz vsebinskih razlogov, zlasti če kljub zaprosilu (v izjemnih primerih) domačega sodišča za predložitev izvirnika sklepa ta ne bo predložen, zahtevi pa zaradi vsebinskih pomanjkljivosti ne bo mogoče ugoditi.

V skladu s predlaganim drugim odstavkom 224.b člena pa se mora pristojni organ pred zavrnitvijo priznanja in izvršitve vedno posvetovati z organom izdajateljem v skladu z drugim odstavkom 8. člena oziroma drugim odstavkom 19. člena Uredbe 2018/1805/EU.

Predlagani **novi 224.c člen ZSKZDČEU-1** določa pristojne organe v zvezi z izvajanjem Uredbe 2018/1805/EU. Ureditev je smiselno enaka, kot po 20. poglavju ZSKZDČEU-1 (202. člen) za sklepe o začasnem zavarovanju in 22. poglavju ZSKZDČEU-1 (211. člen) za sklepe o odvzemu.

Predlagani **novi 224.č člen ZSKZDČEU-1** vpeljuje potrdila o začasnem zavarovanju in potrdila o odvzemu, ki morajo biti izdana na obrazcih iz Priloge 1 in Priloge 2 Uredbe 2018/1805/EU. Glede na to, da gre za neposredno uporabo uredbe, se v tem primeru priloge ne prenašajo v ZSKZDČEU-1 kot sestavni del zakona.

Slovenski pristojni organi potrdila sprejemajo v slovenskem in angleškem jeziku. Tujim izvršitvenim organom se potrdila posredujejo v njihovem uradnem jeziku ali drugem uradnem jeziku Evropske unije, ki ga določi država izvršiteljica, česar pa posebej za to poglavje ni treba določati, saj je že opredeljeno v temeljnih določbah ZSKZDČEU-1 (šesti odstavek 6. člena).

K 11. členu (232. člen ZSKZDČEU-1):

S predlaganim črtanjem besede »posredovanih« osebni podatkov se v naslovu 232. člena ZSKZDČEU-1 jasneje določa, da 232. člen celovito ureja obdelavo vseh osebnih podatkov, ne le posredovanih.

Predlog dopolnitve 232. člena ZSKZDČEU-1 z novimi prvimi štirimi odstavki v skladu z določbami 10. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov⁴⁵ določa obdelave osebnih podatkov, ki so potrebne za izvajanje določb V. dela ZSKZDČEU-1 o izmenjavi podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami Evropske unije.

Tako se z novimi prvim, drugim, tretjim in četrtem odstavkom določa, da Ministrstvo za pravosodje kot upravljavec centralne kazenske evidence vodi posebno evidenco zadev iz tega področja, ki vsebuje zaprosila za posredovanje podatkov, odgovore nanje, obvestila o novih kazenskih obsodbah ter druge s tem povezane podatke, določene z zakonom. Prav tako se določa, da ta evidenca lahko povezuje s kazensko evidenco, v kateri so zabeleženi podatki o kazenskih obsodbah, ter s Centralnim registrom prebivalstva, v katerem so shranjeni matični podatki o osebah (podatki o identiteti), na katere se nanaša izmenjava podatkov. Dostop do matičnih podatkov je potreben zaradi zagotavljanja točnosti in posodobljenosti obdelovanih podatkov, prav tako pa tudi za pridobitev EMŠO številke zadevne osebe. Prejeti podatki iz tujine namreč praviloma ne vključujejo te številke, temveč zgolj ime, priimek in rojstne podatke o osebi. Posebej je tudi določen splošni rok hrambe podatkov v evidenci – pet let po zaključku zadeve, nato pa se podatki arhivirajo kot trajno arhivsko gradivo.

K 12. členu (235. člen ZSKZDČEU-1):

V 225. do 235. členu oziroma v V. delu ZSKZDČEU-1 so določena pravila izmenjave podatkov iz kazenskih evidenc med državami članicami. Pravno podlago za tako imenovani evropski informacijski sistem kazenskih evidenc (ECRIS) določa 235. člen ZSKZDČEU-1, katerega dopolnitvi sta predlagani s predlogom zakona.

V skladu z drugim odstavkom 235. člena ZSKZDČEU-1 v sistemu ECRIS poteka elektronska izmenjava podatkov in informacij iz kazenskih evidenc Republike Slovenije in drugih držav članic Evropske unije z uporabo enotnih standardiziranih oznak, določenih na nivoju Evropske unije. V zvezi s tem se zakon sklicuje le na obrazec iz Priloge 16, kjer so določene standardizirane oznake kazni, ne pa tudi na obrazec iz Priloge 15, kjer so določene enotne standardizirane oznake kaznivih dejanj oziroma njihovih kategorij. Glede na navedeno je predlagana dopolnitev drugega odstavka 235. člena ZSKZDČEU-1, tako da bo uporaba enotnih standardiziranih oznak zajemala tako opredelitev kaznivih dejanj (Priloga 15) kot tudi opredelitev kazni (Priloga 16).

Četrti odstavek 235. člena ZSKZDČEU-1 določa obveznost Kazenske evidence Republike Slovenije, da za potrebe izvrševanja tega člena za vsako kaznivo dejanje, kazensko sankcijo

ali ukrep, določen z zakonom, določi ustrezno oznako, ki je določena v Prilogi 16 ZSKZDČEU-1. Glede na pojasnilo ob drugem odstavku je tudi v zvezi s četrtem odstavkom predlagana dopolnitev še s sklicevanjem na Prilogo 15, tako da bodo ustrezno pokrite tako enotne standardizirane oznake kazni kot tudi enotne standardizirane oznake kaznivih dejanj.

K 13. členu (prehodna določba):

40. člen Uredbe 2018/1805/EU vsebuje prehodno določbo, v skladu s katero za potrdila, posredovana pred 19. 12. 2020 še naprej uporabljajo postopki na podlagi Okvirnega sklepa 2003/577/PNZ in Okvirnega sklepa 2006/783/PNZ. Prehodna določba za države, ki jih zavezuje Uredba, določa zaključek postopkov s potrdili iz Priloge 11 in Priloge 12, posredovanimi pred 19. decembrom 2020, po določbah 20., 21., 22. in 23. poglavja ZSKZDČEU-1.

K 14. členu (prehodna določba):

Določa se prehodni režim, s katerim se do vzpostavitve pogojev za informatizirano obdelavo podatkov ministrstvu pošilja podatke le v obliki analize, ne pa tudi v strojno berljivi obliki.

K 15. členu (končna določba):

Končna določba opredeljuje standardni rok za uveljavitev predloga zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

Uporaba tega zakona, drugih predpisov in prenos pravnih aktov Evropske unije 2. člen

(1) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za vprašanja sodelovanja v kazenskih zadevah, ki so drugače urejena s pravnim aktom Evropske unije, ki se neposredno uporablja, ali z mednarodno pogodbo.

(2) Določbe II. dela tega zakona se smiselno uporabljajo tudi za postopek predaje med Republiko Slovenijo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško na podlagi Sporazuma med Evropsko unijo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o postopku predaje med državami članicami Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško.

(3) Glede vprašanj sodelovanja v kazenskih zadevah, ki v tem zakonu niso posebej urejena, se v skladu z njihovo naravo po pravu Republike Slovenije smiselno uporabljajo določbe Kazenskega zakonika ter zakonov, ki urejajo odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja, kazenski postopek, izvrševanje kazenskih sankcij in prekrške.

(4) Ta zakon določa medsebojno priznavanje in izvrševanje odločb pravosodnih organov zaradi prijetja in predaje oseb, zasega in odvzema predmetov, začasnega zavarovanja zahtevkov za odvzem premoženjske koristi in odvzema premoženjske koristi, odločb sodišč ali drugih pristojnih organov, s katerimi se izda evropski preiskovalni nalog, odločb sodišč, s katerimi so izrečene kazni zapora, varnostni ukrepi in drugi ukrepi, povezani z odvzedom prostosti, odločb sodišč, s katerimi so izrečeni ukrepi za zagotovitev obdolženčeve navzočnosti in za uspešno izvedbo kazenskega postopka, odločb sodišč oziroma pristojnih organov, s katerimi so izrečene pogojne obsodbe z varstvenim nadzorstvom, pogojne odložitve izreka kazni, alternativne sankcije ter odločbe o pogojnem odpustu z varstvenim nadzorstvom odločb sodišč ali pristojnih organov, s katerimi se izda evropska odredba o zaščiti, odločb pristojnih organov, s katerimi so izrečene denarne sankcije, ustanovitev skupnih preiskovalnih skupin in skupno izvajanje preiskovalnih ukrepov, izmenjavo podatkov iz kazenske evidence ter sodelovanje z Eurojustom in Evropsko pravosodno mrežo v skladu z:

1. Sklepom Sveta 2002/187/PNZ z dne 28. februarja 2002 o ustanovitvi Eurojust-a za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 63, 6. 3. 2002, str. 1), zadnjič spremenjenim s Sklepom Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojust-a za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 138, 4. 6. 2009, str. 14), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2002/187/PNZ);
2. Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18. 7. 2002, str. 1), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitve procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ);
3. Okvirnim sklepom Sveta 2002/465/PNZ z dne 13. junija 2002 o skupnih preiskovalnih skupinah (UL L 162, 20. 6. 2002, str. 15), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2002/465/PNZ);
4. Okvirnim sklepom Sveta 2003/577/PNZ z dne 22. julija 2003 o izvrševanju sklepov o

zasegu premoženja ali dokazov v Evropski uniji (UL L 196, 2. 8. 2003, str. 45), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2003/577/PNZ);

5. Okvirnim sklepom Sveta 2005/212/PNZ z dne 24. februarja 2005 o zaplembi premoženjske koristi, pripomočkov in premoženja, ki so povezani s kaznivimi dejanji (UL L 68, 15. 3. 2005, str. 49), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2005/212/PNZ);

6. Okvirnim sklepom Sveta 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (UL L 76, 22. 3. 2005, str. 16), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2005/214/PNZ);

7. Okvirnim sklepom Sveta 2006/783/PNZ z dne 6. oktobra 2006 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odredb o zaplembi (UL L 196, 2. 8. 2003, str. 45), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. 2. 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2006/783/PNZ);

8. Okvirnim sklepom Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL L 327, 5. 12. 2008, str. 27), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ);

9. Okvirnim sklepom Sveta 2008/947/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb in pogojnih odločb zaradi zagotavljanja nadzorstva nad spremljevalnimi ukrepi in alternativnimi sankcijami (UL L 337, 16. 12. 2008, str. 102), zadnjič spremenjenim z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 o spremembi okvirnih sklepov Sveta 2002/584/PNZ, 2005/214/PNZ, 2006/783/PNZ, 2008/909/PNZ in 2008/947/PNZ zaradi krepitev procesnih pravic oseb ter spodbujanja uporabe načela vzajemnega priznavanja odločb, izdanih na sojenju v odsotnosti zadevne osebe (UL L 81, 27. 3. 2009, str. 24), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2008/947/PNZ);

10. Sklepom Sveta 2009/426/PNZ z dne 16. decembra 2008 o okrepitvi Eurojusta in spremembi Sklepa 2002/187/PNZ o ustanovitvi Eurojusta za okrepitev boja proti težjim oblikam kriminala (UL L 138, 4. 6. 2009, str. 14), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2009/426/PNZ);

11. Sklepom Sveta 2008/976/PNZ z dne 16. decembra 2008 o Evropski pravosodni mreži (UL L 348, 24. 12. 2008, str. 130), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta 2008/976/PNZ);

12. Direktivo Evropskega Parlamenta in Sveta 2014/41/EU z dne 3. aprila 2014 o evropskem preiskovalnem nalogu v kazenskih zadevah (UL L 130, 1. 5. 2014, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/41/EU);

13. Okvirnim sklepom Sveta 2009/315/PNZ z dne 26. februarja 2009 o organizaciji in vsebini izmenjave informacij iz kazenske evidence med državami članicami (UL L 93, 7. 4. 2009, str. 23), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/315/PNZ);

14. Sklepom Sveta 2008/316/PNZ z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi Evropskega informacijskega sistema kazenskih evidenc (ECRIS) na podlagi člena 11 Okvirnega sklepa Sveta 2009/315/PNZ (UL L 93, 7. 4. 2009, str. 33), (v nadaljnjem besedilu: Sklep Sveta

2008/316/PNZ);

15. Okvirnim sklepom Sveta 2009/829/PNZ z dne 23. oktobra 2009 o uporabi načela vzajemnega priznavanja odločb o nadzornih ukrepih med državami članicami Evropske unije kot alternativni začasemu priporu (UL L 294, 11. 11. 2009, str. 20), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/829/PNZ);

16. Okvirnim sklepom Sveta 2009/948/PNZ z dne 30. novembra 2009 o preprečevanju in reševanju sporov o izvajanju pristojnosti v kazenskih postopkih (UL L 328, 15. 12. 2009, str. 42), (v nadaljnjem besedilu: Okvirni sklep Sveta 2009/948/PNZ);

17. Direktivo 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti (UL L 338/2, 21. 12. 2011, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2011/99/EU).

(5) V razmerju do držav, ki niso prenesle aktov iz prejšnjega odstavka v notranjo zakonodajo, se namesto določb tega zakona uporabljajo ustrezne določbe zakona, ki ureja kazenski postopek, in mednarodnih pogodb.

Pravice zahtevane osebe

17. člen

(1) Zahtevana oseba mora imeti zagovornika ves čas postopka za predajo od privedbe k preiskovalnemu sodniku oziroma od prvega naroka o odločanju o predaji do izvršitve predaje. Če si zahtevana oseba ne vzame zagovornika, ji ga predsednik sodišča postavi po uradni dolžnosti.

(2) Zahtevana oseba ima pravico do prevajanja v skladu z določili zakona, ki ureja kazenski postopek. Zahtevani osebi mora biti, če tako zahteva, nalog pisno preveden v njen jezik ali v drug jezik, ki ga razume.

Pravni pouk zahtevani osebi in privedba

19. člen

(1) Ob prijemu mora policija zahtevano osebo poučiti, da ji je vzeta prostost na podlagi naloga ter o tem, katera država in zakaj zahteva njeno prijetje in predajo. Takoj mora biti poučena, da ni dolžna ničesar izjaviti, da ima pravico do takojšnje pravne pomoči zagovornika, ki si ga svobodno izbere, in o tem, da je pristojni organ na njeno željo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti njene najbližje. Če zahtevana oseba ni državljan Republike Slovenije, mora biti poučena tudi o tem, da je pristojni organ na njeno zahtevo dolžan o odvzemu prostosti obvestiti tudi konzulat njene države.

(2) Prijeto osebo morajo policisti takoj, oziroma v primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena najpozneje v štiriindvajsetih urah, privedi k pristojnemu preiskovalnemu sodniku. Ob privedbi policisti sporočijo preiskovalnemu sodniku, zakaj in kdaj je bila privedenemu odvzeta prostost. V primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena policisti preiskovalnemu sodniku predložijo nalog ali kopijo naloga.

Eurojust

86. člen

(1) Če se odkrivanje ali preiskovanje kaznivega dejanja ali ukrepi kazenskega pregona nanašajo vsaj na dve državi članici ali na državo članico in tretjo državo, če je s to državo Eurojust sklenil sporazum o sodelovanju oziroma je v konkretnem primeru ta pomoč bistvena, lahko pristojno domače sodišče ali državno tožilstvo zahteva, da Eurojust izvede ustrezne

ukrepe za omogočanje hitrega in učinkovitega sodelovanja.

(2) Eurojust lahko za izvršitev namenov iz prejšnjega odstavka preko nacionalnega predstavnika Eurojusta iz Republike Slovenije ali kadar deluje kot Kolegij:

1. deluje za olajševanje, pospešitev in uskladitev sodelovanja med pristojnimi organi držav članic pri izvajanju zaprosil in odločitev za pravosodno sodelovanje in uveljavljanje načela vzajemnega priznavanja;
2. svetuje oziroma predlaga izboljšanje sodelovanja med pristojnimi organi držav članic na področju pravne pomoči, izročitve in izvajanja evropskega naloga za prijetje in predajo;
3. z nasveti in drugo podobno pomočjo poveča učinkovitost odkrivanja ali preiskovanja kaznivega dejanja in ukrepov kazenskega pregona,
4. izvršuje druge naloge, za katere je pooblaščen z akti Evropske unije o ustanovitvi in delovanju Eurojusta.

(3) Vse informacije, ki si jih izmenjujejo Eurojust in pristojni organi Republike Slovenije, se pošiljajo preko nacionalnega predstavnika Eurojusta iz Republike Slovenije.

Nacionalni predstavnik Eurojusta iz Republike Slovenije

87. člen

(1) Predstavnica oziroma predstavnik Eurojusta iz Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: nacionalni predstavnik Eurojusta), njegov namestnik in pomočnik imajo pri izvrševanju svojih pristojnosti v Eurojustu pooblastila in pravice, ki jih določa zakon, ki ureja državno tožilstvo in ta zakon.

(2) Ministrstvo, pristojno za državno tožilstvo, o vrsti in obsegu pooblastil obvesti Eurojust in generalni sekretariat Sveta EU ob imenovanju nacionalnega predstavnika Eurojusta in nacionalnih korespondentov Eurojusta ter ob vsaki spremembi njihovih pooblastil.

Izvrševanje pooblastil nacionalnega predstavnika Eurojusta

88. člen

(1) Nacionalni predstavnik Eurojusta svoja pooblastila v zvezi s prenesenim sodelovanjem Republike Slovenije v Eurojustu izvršuje z naslednjimi dejanji:

- a) sprejme, prenese, olajša, spremlja in zagotavlja dodatne informacije v zvezi z izvršitvijo zaprosil in sprejemom odločitev glede pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah;
- b) v soglasju ali na prošnjo pristojnega organa Republike Slovenije v okviru svojih pristojnosti v posameznih zadevah izjemoma:
 - izdaja oziroma predlaga izdajo zaprosil za pravosodno sodelovanje,
 - izvršuje oziroma predlaga izvršitev zaprosil za pravosodno sodelovanje,
 - na usklajevalnem sestanku, ki ga Eurojust organizira s pristojnimi domačimi organi, odreja oziroma predlaga odreditev potrebnih preiskovalnih ukrepov,
 - dovoli in usklajuje nadzorovane pošiljke v Republiki Sloveniji;
- c) v nujnih primerih ali če pristojni domači organ ni znan ali dosegljiv, lahko dovoli in usklajuje nadzorovane pošiljke ter izvrši ali predlaga izvršitev zaprosila brez soglasja pristojnega organa, mora pa ga o tem obvestiti takoj, ko je to mogoče.

(2) Nacionalni predstavnik Eurojusta sodeluje s tujimi pravosodnimi organi v skladu z določbami zakonov, pogodb in drugih pravnih aktov, ki urejajo mednarodno sodelovanje in mednarodno pravno pomoč v kazenskih zadevah.

Izmenjava informacij

89. člen

(1) Nacionalni predstavnik Eurojusta je pooblaščen, da z neposrednimi stiki s pristojnimi organi Republike Slovenije, predvsem z državnimi tožilstvi in sodišči ter s policijo, pridobi tiste osebne in druge podatke, ki jih ti organi obdelujejo in so potrebni za opravljanje oziroma izpolnjevanje nalog Eurojusta in so določeni v aktih Evropske unije o ustanovitvi in delovanju Eurojusta.

(2) Nacionalni predstavnik Eurojusta lahko pridobljene podatke posreduje organom Evropske unije, mednarodnim organizacijam in organom kazenskega pregona drugih držav članic v skladu z njihovimi pravnimi ureditvami oziroma pravnimi redi.

(3) Nacionalni predstavnik Eurojusta mora zagotoviti takšen način poslovanja, da lahko pristojni organi Republike Slovenije naknadno dobijo informacijo o tem, komu, kdaj in na kateri pravni podlagi so bili posredovani podatki iz prejšnjih odstavkov.

(4) Nacionalni predstavnik Eurojusta sme Eurojustu in drugim članom Eurojusta iz držav članic posredovati podatke v tistem obsegu, v katerem je dopustno dajanje pravne pomoči v kazenskih zadevah po predpisih Republike Slovenije in obvezujočih mednarodnih pogodbah.

(5) Vsak posameznik ima pravico zahtevati dostop do osebnih podatkov, ki jih Eurojust obdeluje v zvezi z njim, v primeru, če so ti podatki nepravilni ali nepopolni, pa tudi pravico zahtevati popravek, začasno prepoved dostopa in izbris teh podatkov v skladu z akti o ustanovitvi in delovanju Eurojusta, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(6) Zahteva iz prejšnjega odstavka se vloži pri Vrhovnem državnem tožilstvu RS, ki jo posreduje nacionalnemu predstavniku Eurojusta, ta pa jo nemudoma posreduje Eurojustu. Zoper odločitev Eurojusta o zahtevi je dovoljena pritožba na Skupni nadzorni organ Eurojusta v tridesetih dneh od prejema odločitve.

Dolžnost obveščanja

90. člen

(1) Pristojni domači organ nacionalnega predstavnika v Eurojustu brez nepotrebne oblašanja obvesti o vseh zadevah pravosodnega sodelovanja, v katerih:

- so bila poslana zaprosila vsaj v dve državi članici;
- so bile ustanovljene skupne preiskovalne skupine;
- potekajo nadzorovane pošiljke v najmanj treh državah, od katerih sta najmanj dve državi članici;
- je prišlo ali bi lahko prišlo do spora o pristojnosti z drugo državo;
- prihaja do ponavljajočih se težav ali zavrnitev v zvezi z izvrševanjem zaprosil oziroma pravosodnim sodelovanjem.

(2) Obveščanje po prejšnjem odstavku ni potrebno, če bi škodilo temeljnim interesom državne varnosti, ogrozilo varnost posameznikov ali posegalo v pogoje, določene z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi s tretjimi državami.

Zaprosilo Eurojusta

92. člen

(1) Če pristojno domače sodišče ali državno tožilstvo ne ugotovi obrazloženemu zaprosilu nacionalnega predstavnika Eurojusta oziroma kolegija Eurojusta, o svoji odločitvi z obrazložitvijo obvesti Eurojust.

(2) Če obrazložitve odločitve o zavrnitvi zaprosila ni mogoče posredovati, ker bi to lahko škodovalo interesom varnosti Republike Slovenije, zlasti varovanja njene ustavne ureditve ali ozemeljske celovitosti ali pa bi ogrozilo tekoča odkrivanja ali preiskovanja kaznivega dejanja ali varnost fizičnih oseb, zlasti varnost zaščiteneh prič, se Eurojustu pošlje pojasnilo, da obstajajo operativni razlogi za zavrnitev.

Sodniki za zvezo

93. člen

V postopku dogovora o napotitvi sodnika za zvezo iz Republike Slovenije v imenu Eurojusta v tretjo državo se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja državno tožilstvo, in tega zakona o nacionalnem predstavniku Eurojusta.

Obdelava posredovanih osebnih podatkov

232. člen

(1) Osebne podatke, katere je centralni organ druge države članice posredoval centralnemu organu Republike Slovenije v skladu z določbami tega dela zakona za namene kazenskih postopkov, lahko Republika Slovenija obdeluje le za kazenske postopke, za katere so bili podatki zahtevani, in kot je navedeno v obrazcu iz Priloge 13 tega zakona.

(2) Osebne podatke, katere je centralni organ druge države članice posredoval centralnemu organu Republike Slovenije v skladu z določbami tega dela zakona za druge namene, kot so kazenski postopki, lahko Republika Slovenija obdeluje, če tako določa drug zakon le za namen, za katerega so bili zahtevani in v okviru omejitev, ki jih je določila država članica, ki je podatke posredovala, v skladu s podatki iz obrazca iz Priloge 13 tega zakona.

(3) Določbe prvega in drugega odstavka se smiselno uporabljajo tudi v primeru, kadar zahteva podatke iz kazenske evidence Republike Slovenije za odločanje o pravicah ali obveznostih ali za odkrivanje ali pregon storilcev kaznivih dejanj ali odločanje o uvedbi ali v kazenskem postopku centralni organ druge države članice od centralnega organa Republike Slovenije.

(4) Izjemoma se lahko osebni podatki, ki jih je centralni organ druge države članice posredoval centralnemu organu Republike Slovenije v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, obdelujejo tudi za preprečitev neposredne in resne nevarnosti za javno varnost, v skladu z zakonom, ki ureja policijo ali zakonom, ki ureja obrambo ali zakonom, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo. Državni organ, ki je te podatke obdeloval za dodatne namene iz prejšnjega stavka, je dolžan vpisati informacijo o takšni uporabi v ustrezno zbirko osebnih podatkov za dobo desetih let.

Evropski informacijski sistem kazenskih evidenc

235. člen

(1) Evropski informacijski sistem kazenskih evidenc (v nadaljnjem besedilu: ECRIS) je sistem informacijskih povezav, ki uporablja informacijsko tehnologijo za izmenjavo podatkov in informacij iz samostojnih kazenskih evidenc vsake države članice.

(2) V sistemu ECRIS v skladu z določbami tega dela zakona poteka elektronska izmenjava podatkov in informacij iz kazenske evidence Republike Slovenije in kazenskih evidenc drugih držav članic, z uporabo enotne standardizirane oznake, ki je določena v obrazcu, ki je Priloga

16 tega zakona.

(3) Podatki in informacije iz V. dela tega zakona se ne smejo izmenjevati z uporabo načina neposrednega spletnega dostopa.

(4) Kazenska evidenca Republike Slovenije mora za potrebe izvrševanja tega člena, v skladu z določbami V. dela tega zakona, za vsako kaznivo dejanje, kazensko sankcijo ali za ukrep, določen z zakonom, določiti ustrezno oznako. Če kaznivo dejanje ne sodi pod nobeno posebno oznako, se za to kaznivo dejanje izjemoma navede oznaka »odprta kategorija« ustrezne ali najbližje kategorije kaznivih dejanj ali, če ta ne obstaja, oznaka »drugo kaznivo dejanje«. Oznake so določene v obrazcu iz Priloge 16 tega zakona.

(5) Če so na razpolago, kazenska evidenca Republike Slovenije zagotovi tudi informacije o načinu storitve kaznivega dejanja in vrsti udeležbe pri storitvi kaznivega dejanja ter, po potrebi, tudi informacije o izključitvi krivde, delni izključitvi krivde oziroma povratništvu obsojenca.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

V skladu s 142. členom Poslovnika državnega zbora (PoDZ-1) predlagamo, da se predlog zakona obravnava v skrajšanem postopku, saj predlagane spremembe ZSKZDČEU-1 predstavljajo predvsem manj zahtevne uskladitve zakona z drugimi zakoni in s pravom Evropske unije, vključno s prenehanjem veljavnosti posameznih določb zakona. V preostanku (1. člen predloga v delu, ki se nanaša na smiselno uporabo določb ZSKZDČEU-1 za postopke predaje med Republiko Slovenijo in Združenim kraljestvom, in 3. člen predloga v delu, ki se nanaša na spremembo prvega odstavka 17. člena ZSKZDČEU-1), pa gre za druge manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona.

VI. PRILOGE

/